

ΔΙΑΣ Ο ΛΟΚΡΟΣ

Τρίμηνη έκδοση του Συλλόγου των εν Αθήναις και Απανταχού Μαρτιναίων - Βουμελιταίων Φθιώτιδας
(και τα προερχόμενα απ' αυτό χωριά Λάρυμνα, Λούτσι, Πύργος)
Γραφεία: Σίνα & Δαφνομήλη 1Α, Αθήνα Τ.Κ. 10680

“ΚΑΙ ΤΗΝ ΨΥΧΗ ΜΟΥ ΔΙΝΩ, ΓΙΑ Τ' ΟΜΟΡΦΟ ΜΑΡΤΙΝΟ”

Έτος 8ο • Αρ. φύλλου 31 • Οκτώβριος - Νοέμβριος - Δεκέμβριος 2012 • Τιμή 0,01€ • web: www.martino.gr • e-mail: aias@martino.gr

ΓΙΑ ΝΑ ΜΗ ΞΕΧΝΙΟΜΑΣΤΕ !!

«Αδερφέ μου Γιωργάκη της Παγώνας σου φιλώ τα μάτια, σου φανερώνω και ότι από τους ειδικόνες μας ανθρώπους δεν ημπούσαν να βρουν στοργή, μόνον καταντούν ούλοι σαν γυναίκες και έστειλα στο Μαρτίνο και μου υποσχέθηκαν αυτοί σιγρί να μας τους δώσουν. Εσύ αύριο σύρε ως του Παύλου δια ν' ανταμωθούμε.»

Μαλεσίνα
3 Ιανουαρίου 1824

Υγιέναι
ο αδελφός σου
Οδυσσεάς Ανδρούτσος

Η ΕΚΤΑΜΙΕΥΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΧΟΡΗΓΗΣΗΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΛΟΚΡΩΝ ΔΕΝ ΕΓΙΝΕ

Η θλίψη μεγάλη αλλά φαίνεται δεν ξέρουμε να τα «παίρνουμε» από Δημόσιους Οργανισμούς. Η αρχή έγινε με την παρακάτω επιστολή που γράψαμε επιστρατεύοντας όλες τις γνώσεις που διαθέταμε προκειμένου να μη σταματήσει η έντυπη έκδοση της εφημερίδας.

Το Δημοτικό Συμβούλιο του Δήμου Λοκρών ενέκρινε κατά πλειοψηφία την πρόταση του Δημάρχου για 5.500€ και το Ελεγκτικό Συνέδριο - Υπηρεσία Επιτρόπου Νομού Φθιώτιδος επέστρεψε το χρηματικό ένταλμα αθεώρητο γιατί η έδρα του Συλλόγου είναι η Αθήνα.

Εν κατακλείδι η εκταμίευση δεν έγινε και αναγκαστικά πλέον η εφημερίδα από αυτό το τεύχος θα κυκλοφορεί μόνο σε ηλεκτρονική μορφή, εκτός και αν γίνει η εκταμίευση της χορηγίας με άλλο τρόπο.

Οι επιστολές:

Αξιότιμε κ. Δήμαρχε

Έχουμε την τιμή να απευθύ-

νομε σε εσάς που προΐστασθε του Δήμου Λοκρών και στο ενάμιση χρόνο της θητείας σας έχετε τεράστια συμβολή στα πνευματικά, αθλητικά και πολιτιστικά δρώμενα του Δήμου μας.

Θα θέλαμε λοιπόν δια της παρούσης επιστολής να σας ενημερώσουμε ότι ο σκοπός του Συλλόγου μας είναι η μέριμνα και η παρακολούθηση παντός ζητήματος που αφορά το Μαρτίνο.

Πριν οκτώ χρόνια ο Σύλλογος κυκλοφόρησε το πρώτο φύλλο της εφημερίδας «ΑΙΑΣ Ο ΛΟΚΡΟΣ» τη δυνατή φωνή του χωριού μας η οποία διατηρεί άσβεστη τη φλόγα της αγάπης προς το Μαρτίνο, συμβάλλει στην διατήρηση της παράδοσης, καταγράφει την ιστορία του αλλά και συμμετέχει αποφασιστικά στην προσπάθεια ανάπτυξης του.

Εκτός από την έντυπη ενημέρωση ο Σύλλογος παρέχει και ηλεκτρονική ενημέρωση.

Το καμάρι μας, η ιστοσελίδα του Μαρτίνου www.martino.gr που

Συνέχεια στη σελίδα 3

ΑΠΟΜΑΚΡΥΝΣΗ ΤΟΞΙΚΩΝ ΑΠΟΒΛΗΤΩΝ ΑΠΟ ΤΟ ΝΤΑΜΑΡΙ ΤΗΣ ΔΙΑΣΤΑΥΡΩΣΗΣ ΜΑΡΤΙΝΟΥ

Φωτογραφία από την απομάκρυνση των αποβλήτων από το νταμάρι της διασταύρωσης

Ένας αγώνας δυο χρόνων έφερε αποτέλεσμα και τέλος Σεπτεμβρίου 2012 έγινε από την περιφέρεια Στερεάς Ελλάδος η συλλογή και απομάκρυνση των επικίνδυνων τοξικών αποβλήτων από το εγκαταλελειμμένο νταμάρι στην διασταύρωση Μαρτίνου (παράδρομος της Εθνικής οδού προς Λαμία αριστερά).

Μαρτιναίοι! Μην αφήνετε κάθε θρασύ ιδιώτη να γεμίζει τοξικά απόβλητα την πανέμορφη περιοχή μας, καλέστε την αστυνομία, το δασαρχείο ή δείξτε τους τον παλιό καλό σας εαυτό, θα πρέπει να καταλάβουν αυτοί οι «κύριοι» και οι πουλημένοι συνεργάτες τους ότι το Μαρτίνο δεν είναι ξέφραγο αμπέλι.

Αριστείδης Κ. Κούρος

ΤΟ ΒΗΜΑ

του Δήμου Λοκρών, της Δημοτικής Κοινότητας Μαρτίνου, της Τοπικής Κοινότητας Λάρυμνας

ΣΥΝΤΗΡΗΣΗ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΚΑΙ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΜΑΡΤΙΝΟΥ

Ο Δήμος Λοκρών στις αρχές Σεπτεμβρίου προχώρησε στην συντήρηση με εργασίες που αφορούσαν εσωτερικούς και εξωτερικούς χρωματισμούς στο Γυμνάσιο και Δημοτικό σχολείο Μαρτίνου με στόχο τα σχολικά κτήρια να γίνουν φιλόξενα και λειτουργικά για τους μαθητές.

ΠΑΡΑΧΩΡΗΣΗ ΚΛΕΙΣΤΟΥ ΓΥΜΝΑΣΤΗΡΙΟΥ ΜΑΡΤΙΝΟΥ

Ο Δήμος Λοκρών θεωρώντας ως επιτακτική ανάγκη τη στήριξη του αθλητισμού με την ομόφωνη απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου παραχωρεί την χρήση του κλειστού γυμναστηρίου Μαρτίνου στους ενδιαφερόμενους Αθλητικούς Συλλόγους Μαρτίνου και Λάρυμνας. Σήμερα πραγματοποιούν προπονήσεις και αγώνες οι Σύλλογοι μπάσκετ Μαρτίνου, Λάρυμνας και η ομάδα βόλεϊ Μαρτίνου.

Συνέχεια στη σελ. 4

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

Η ΕΚΤΑΜΙΕΥΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΧΟΡΗΓΗΣΗΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΔΗΜΟ ΛΟΚΡΩΝ ΔΕΝ ΕΓΙΝΕ. ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΜΕ ΠΛΗΡΩΣΤΕ ΤΗΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΣΑΣ.

Ευχαριστούμε τους αναγνώστες που έστειλαν τη συνδρομή τους για το 2012. Παρακαλούμε όσους δεν την έχουν στείλει να τη στείλουν μαζί με τη συνδρομή του 2013 για να συνεχιστεί απρόσκοπτα η λειτουργία του Συλλόγου.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ 2013: 10€

ΛΟΓ/ΜΟΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ: ALPHA BANK 351002320000929

IBAM: GR2301403510351002320000929

BIC: CRBAGRAA

ή στα μέλη του Δ.Σ του Συλλόγου

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΨΗΦΙΣΜΑ

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου των εν Αθήναις και απανταχού Μαρτιναιών «ΑΙΑΣ Ο ΛΟΚΡΟΣ» συνήλθε εκτάκτως την 29 Οκτωβρίου 2012 μετά την θλιβερή είδηση του θανάτου του

Κωνσταντίνου Λουκά του Λουκά.

Ο εκλιπών ήταν ιδρυτικό μέλος του Συλλόγου μας και ως ύστατο φόρο τιμής για την πολύτιμη και μακρά του συνεισφορά στις δράσεις του Συλλόγου μας το ΔΣ αποφάσισε ομόφωνα τα εξής:

1. Να εκφράσει ο Πρόεδρος του Συλλόγου τα θερμά και ειλικρινή συλλυπητήρια στην οικογένεια του εκλιπόντος.
2. Να δημοσιευθεί το παρόν ψήφισμα στην εφημερίδα «ΑΙΑΣ Ο ΛΟΚΡΟΣ»

Το Διοικητικό Συμβούλιο

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

ΠΑΡΑΠΟΝΟ...

Κύριε πρόεδρε του συλλόγου των εν Αθήναις και απανταχού Μαρτιναιών ΑΙΑΣ Ο ΛΟΚΡΟΣ. Ξεφυλλίζοντας την εφημερίδα σας διάβασα με προσοχή για το έργο του συλλόγου σας όλα τα χρόνια. Διεπίστωσα ότι κάνατε συνολικά 4 δωρεές στο Γυμνάσιο-Λύκειο Μαρτίνου. Θα ήθελα στο σημείο αυτό να εκφράσω το παράπονο μου γιατί από τις δωρεές σας απουσιάζει η πρωτοβάθμια εκπαίδευση. Θα ήθελα επίσης να σας ενημερώσω ότι με την δημοσίευση του παραπόνου μου δεν θέλω ούτε να δημιουργήσω εντυπώσεις, ούτε να αξιολογήσω ή να υποδείξω το τι θα κάνει ο σύλλογος σας και που θα κάνει δωρεές. Απλώς έτσι αισθάνθηκα και έτσι έπραξα.

Ο ΔΝΤΗΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΜΑΡΤΙΝΟΥ
ΕΥΘΥΜΙΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ.

ΑΠΑΝΤΗΣΗ:

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΚΑΙ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΜΑΡΤΙΝΑΙΩΝ "ΑΙΑΣ Ο ΛΟΚΡΟΣ"
ΣΙΝΑ ΚΑΙ ΔΑΦΝΟΜΗΛΗ 1Α
10680 ΑΘΗΝΑ

ΑΘΗΝΑ 26/09/2012

ΠΡΟΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΜΑΡΤΙΝΟΥ
Κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟ ΕΥΘΥΜΙΟΥ

Αξιότιμε κύριε Διευθυντά,

Ο Σύλλογος των εν Αθήναις και Απανταχού Μαρτιναιών "Αίας ο Λοκρός" πιστεύοντας στη καλλιέργεια του σώματος, του νου και της ψυχής των νέων του Μαρτίνου αλλά και στα σωστά εξοπλισμένα σχολεία ανταποκρίθηκε στο κάλεσμα φορέων του Μαρτίνου για λύση μικρών λειτουργικών προβλημάτων τους. Τέτοιο κάλεσμα από τη πλευρά τη δική σας δεν υπήρξε.

Η πρωτοβουλία σας όμως για επικοινωνία μαζί μας έστω και μέσω παραπόνου μετά από 8 χρόνια λειτουργίας της εφημερίδας, μας έδωσε ιδιαίτερη χαρά και την ευκαιρία να ενημερώσουμε για πολλοστή φορά ότι:

Ο Σύλλογός μας και η εφημερίδα στηρίζει τα γράμματα και τις τέχνες και είμαστε στη διάθεση όλης της εκπαιδευτικής κοινότητας του Μαρτίνου.

Επιθυμούμε να ενώσουμε τις πνευματικές μας δυνάμεις και να εργαστούμε όχι μόνο για την απλή μετάδοση των γνώσεων αλλά να ενθαρρύνουμε και να καθοδηγήσουμε τους νέους του Μαρτίνου και όχι μόνο από την παθητικότητα στη δραστηριότητα, από την αδιαφορία στην ευαισθησία, από το κλειστό σχολικό περιβάλλον στο ανοιχτό σχολείο της ζωής και να κάνουμε το Μαρτίνο φάρο γνώσης και πολιτισμού.

Με ειλικρινή σεβασμό

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ο Γ.ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΑΡ.Κ.ΚΟΥΡΟΣ

ΘΩΜΑΣ Γ.ΚΑΡΑΜΕΡΗΣ

ΑΙΑΣ Ο ΛΟΚΡΟΣ

Τρίμηνη έκδοση

Ιδιοκτησία:

Σύλλογος των εν Αθήναις
και Απανταχού Μαρτιναιών
"ΑΙΑΣ Ο ΛΟΚΡΟΣ"

**Σίνα και Δαφνομήλη 1Α
Αθήνα 10680**

Α.Φ.Μ. 9998-2875

Δ.Ο.Υ. Ι' Αθηνών

web site: www.martino.gr

e-mail: aias@martino.gr

Εκδότης:

Ο Πρόεδρος του Συλλόγου:

Αριστείδης Κ. Κούρος

Δρυάδων 40, Γαλάτσι 11146

Τηλ.: 6936028298 - 6945818191

Διευθυντής

Θωμάς Γ. Καραμέρης

Ι. Δροσοπούλου 237, Αθήνα

Τηλ.: 6976006224

Συντάσσεται με τη βοήθεια

των μελών του Δ.Σ.

Επιμέλεια έκδοσης:

Τσουλουχάς Γιώργος

Μικράς Ασίας 8, Ξάνθη Τ.Κ. 67100

Τηλ.: 6932146695

e-mail: tsoulouhas@gmail.com

www.justhost.gr

Τα ενυπόγραφα άρθρα εκφράζουν τις

απόψεις του υπογράφοντα.

Κείμενα - επιστολές υβριστικού

περιεχομένου δε δημοσιεύονται.

Η ΑΓΡΙΑ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΤΩΝ ΚΟΡΙΤΣΙΩΝ ΤΟΥ ΔΗΜΑΡΧΟΥ ΤΟΠΟΛΙΑΣ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΛΗΣΤΕΣ ΣΤΟ ΧΑΝΙ ΤΟΥ ΚΑΤΙΚΟΥ

Συνέχεια από το προηγούμενο φύλλο

«Με τὰ πρῶτα σκοτάδια πλησίασαν τὸ χωριὸ καὶ κατὰ τὰ μεσάνυχτα βρέθηκαν ἔξω ἀπὸ τὸ σπῖτι τοῦ δήμαρχου καὶ ἄρχισαν νὰ χτυποῦν τὴ πόρτα. Κανένας ὄμως δὲν τοὺς ἀπάντησε γιατί

Νίκου Κ. Τασιοπούλου
Αντιστρατήγου ε.α ΕΛ.ΑΣ.
Πρόεδρος Συνδέσμου
Συγγραφέων και
Λογοτεχνῶν Βοιωτίας

κατὰ λαβὰν ποιοὶ ἦταν καὶ ποιοὶ σκοποὶ εἶχαν. Οἱ ληστὲς, φρενιασμένοι, ἔσπασαν μὲ τὸ τσεκούρι τὴν πόρτα καὶ ὄρμησαν μέσα φωνάζοντας ἀγρία καὶ πυροβολώντας γιὰ νὰ τρομοκρατήσουν τοὺς γείτονες. Ὁ Παπαθανασίου μὲ τὴ γυναίκα του καὶ τὰ δυὸ παιδιὰ του - κορίτσια ἦταν - πήδησαν ἀπὸ ἓνα παράθυρο καὶ ἄρχισαν νὰ τρέχουν στὸ δρόμο καλώντας τὸ χωριὸ σὲ βοήθεια. Στὸ ἄκουσμα τῆς φωνῆς του οἱ χωριανοὶ ἄρπαξαν τὰ ὄπλα καὶ βγήκαν στοὺς δρόμους. Οἱ πυροβολισμοὶ γενικεύτηκαν

τώρα καὶ μιὰ πραγματικὴ μάχη ἄρχισε. Ὁ δήμαρχος κατόρθωσε νὰ μπεῖ σὲ ἓνα σπῖτι, ὅπου ταμπουρώθηκε, καὶ ἄρχισε νὰ πυροβολεῖ. Ἐνας ληστὴς ἔπεσε νεκρὸς. Οἱ ὑπόλοιποι τότε ἀποθηριώθηκαν. Ὁρμησαν πίσω ἀπὸ τὴ γυναίκα τοῦ δημάρχου, τὴν πρόφτασαν στὴν πόρτα ἑνὸς σπιτιοῦ καὶ ἐκεῖ ἓνας ληστὴς, ὁ Τσιμπουκλάρας, τὴν κατάσφαξε μπροστὰ στὰ μάτια τῶν παιδιῶν της, ποὺ λιποθύμησαν. Οἱ ἄλλοι ἄρπαξαν τὰ ἀναίσθητα παιδιὰ, ἔκαψαν τὸ σπῖτι τοῦ δημάρχου, λεηλάτησαν ὅσα ἄλλα μπόρεσαν καὶ ξεκίνησαν νὰ φύγουν. Οἱ χωριανοὶ τοὺς καταδίωξαν, ἐτραυμάτισαν μάλιστα ἓνα ληστὴ (τὸν Καλαμπαλικὴ), ἀλλὰ ἡ φοβέρα τοῦ λήσταρχου πῶς θὰ σκοτώσει τὰ παιδιὰ, τοὺς ἀνάγκασε νὰ σταματήσουν τὸ κυνηγητὸ. Ἔτσι οἱ ληστὲς ἔφυγαν ἀνενόχλητοι».

Ἡ συμμορία, ἀφοῦ πέρασε ἀπὸ τὴν Αράχοβα καὶ τὴ Δαύλεια, ἐφθάσε στὸ Χάνι τοῦ Κατίκου. Αὐτὸς ἐκεῖ ὁ ἀρχηγὸς της συμμορίας λήσταρχος Καλαμπαλικὴς, ἔγραψε στὸν δήμαρχο Παπαθανασίου:

«Δήμαρχε. Νὰ εἶσαι εὐχαριστημένος ποὺ ἔσωσες τὴ ζωὴ σου. Ἄν θές νὰ ἰδῆς τὰ κορίτσια σου ζωντανὰ στείλε τὸν παρὰ. Ἄν θαρρεῖς πῶς θὰ γλυτώσεις μὲ τοὺς τακτικούς καὶ τὶς μπαμπούσιές, ἄερα κοπανᾷς. Στείλε καὶ φαγὶ γιὰ τὰ παιδιὰ σου ποῦνε δυὸ μέρες νηστικά. Καλαμπαλικὴς».

Ἡ κατάσταση τῶν κοριτσιῶν ἦταν δραματικὴ καθὼς ἦταν δύο ολόκληρες μέρες νηστικά καὶ στὸ μικρὸ αὐτὸ χρονικὸ διάστημα εἶχαν γίνε ἀγνώριστα ἀπὸ τὸν τρόπο καὶ τὶς κακουχίες. Ἡ κατάστασή τους ἦταν τόσο ἀξιολύπητη, ποὺ μερικοὶ ληστὲς τὰ λυπόντουσαν καὶ ζητοῦσαν ἀπ' τὸν λήσταρχο νὰ τα ἀφήσει ελεύθερα. Εκείνος ὄμως ἐπέμενε νὰ πάρουν πρῶτα τὴν

ἀπάντησή του δημάρχου μαζί με τὰ λύτρα καὶ μετὰ νὰ τα ἀπελευθερώσουν. Ὁ λήσταρχος, ἀφοῦ ἀφήσε τὰ κορίτσια στὸ Χάνι τοῦ Κατίκου με φρούρηση, μετακινήθηκε πρὸς τὴν Σκριπού (Ὁρχομενὸ)*09.

Ὁ δήμαρχος με δυσκολίες μπόρεσε νὰ συγκεντρώσει τὸ μεγάλο ποσὸ χρημάτων ποὺ τοῦ ζήτησε ὁ λήσταρχος. Τὸ ἔδωσε σ' ἓνα βοσκὸ, ἐμπιστο τῶν ληστῶν, γιὰ να τοὺς το μεταφέρει. Στὸ δρόμο, ὄμως, ἓνα αστυνομικὸ ἀπόσπασμα συνέλαβε τὸν βοσκὸ καὶ ὁ επικεφαλὴς τοῦ ἀποσπάσματος, μὴ πιστεύοντας ὅτι εἶναι κομιστὴς τῆς εξαγορᾶς καὶ ὄχι ληστής, τὸν ἔστειλε δεμένο καὶ με συνοδεία γιὰ ἀνάκριση στὸν πῖο κοντινὸ αστυνομικὸ σταθμὸ. Μέχρι νὰ εἰδοποιηθεῖ σχετικὰ ὁ δήμαρχος καὶ νὰ τὸν ελευθερώσει, πέρασαν τρεῖς μέρες, οἱ ὁποῖες στάθηκαν μοιραίες γιὰ τὰ παιδιὰ του. Καθὼς τὰ λύτρα καθυστεροῦσαν νὰ φθάσουν στὸν προορισμὸ τους, ἐξαιτίας τῆς σύλληψης τοῦ βοσκῶ, οἱ ληστὲς, ἀγνοώντας τὴν αἰτία τῆς ἀργοπορίας, εξαγριώθηκαν καὶ ἀποφάσισαν τὴν ἐκτέλεση τῶν κοριτσιῶν. Δήμιος τῆς συμμορίας ἦταν ὁ Τσιμπουκλάρας, ὁ φονιάς τῆς μητέρας τῶν παιδιῶν. Σὲ εφημερίδα τῆς εποχῆς ὁ ἀδίστακτος αὐτὸς ληστής σκιαγραφεῖται ὡς ἐξής:

«...Φρικώδης τύπος κακούργου ὅστις καθ' ἕξιν διέπραττεν οἰονδήποτε ἔγκλημα. Ἡ φυσιογνωμία του ἦτο τερατώδης. Δυσειδὴς τὴν ὄψιν, ἄγριον τὸ βλέμμα ἔχων, ἀλλὰ καὶ ἠλίθιον, ρυπαρὸς τὴν κόμην καὶ τὰς χεῖρας τῶν ὁποίων τοὺς ὄνυχας οὐδέποτε εἶχε κόψει, ἡλικίας 30 περίπου ἐτῶν, τοιοῦτος ἦτο ὁ ἀπαίσσιος οὗτος ληστής, οὐχὶ ἄνθρωπος ἀλλὰ κάτι ἄλλον, τέκνον θηρίου τινὸς, τὸ ὅποῖον τοῦ μετέδωσε τὰ ἀγριώτερα, τὰ ἀπανθρωπότερα ἔνστικτα».

Μα καὶ τὸ θηρίο αὐτὸ ἀκόμα δείλιασε ὅταν εἶδε πῶς πρόκειται γιὰ παιδιὰ καὶ ζήτησε νὰ ἀναβληθεῖ ἡ ἐκτέλεση γιὰ μιὰ μέρα. Ἡ ἀπάντησή ὄμως ποὺ πήρε ἦταν:

«Ὡς τὸ μεσημέρι μονάχα ἄφτα. Ἄν δὲν ἔρθει ὡς τότε ὁ Μελέτης - ὁ τσοπάνης-κόφτα νὰ πᾶν στὸ διάβολο, νὰ ξενοιάσουμε καὶ μεῖς ἀπ' τὸ μπτελᾶ».

Τὸ μεσημέρι ἐφθάσε. Οἱ ληστὲς καθισμένοι παραπέρα, γύρω ἀπὸ τὸ πέτρινο πηγάδι ποὺ υπήρχε στὴν αὐλὴ τοῦ Χανιοῦ, ἔπιναν ἀσυγκίνητοι ρακί, τρώγοντας ξερὰ σῦκα. Σὲ μιὰ στιγμή φάνηκε νὰ ἐρχεται κάποιος. Πιστεύοντας ὅτι ἦταν ὁ βοσκὸς ποὺ ἔφερνε τὰ λύτρα, σηκώθηκαν, ὄμως εἶχαν γελαστεῖ. Ἐπρόκειτο γιὰ ἓνα χωριάτη, ἀπὸ τὸν ὁποῖο καὶ ἔμαθαν τὴν ἱστορία τοῦ βοσκῶ Μελέτη. Λυσσασμένοι γιὰ ἐκδίκηση καὶ μεθυσμένοι ἀπὸ τὸ ρακί, πρόσταξαν τὸν Τσιμπουκλάρα νὰ θανατώσει τὰ παιδιὰ, δίνοντάς του γιὰ ἀμοιβὴ μιὰ «τσαπέλα» σῦκα. Ἀρπάξε πρῶτα τὸ μεγαλύτερο κορίτσι, ἦταν 15 ἐτῶν, τὸ ἔσυρε παρὰ πέρα καὶ ἀφοῦ ἰκανοποιήσε, λένε, τὶς κτηνώδεις ἐπιθυμίες του, τὸ σκότωσε με τὸ τσεκούρι του. Ὑστερα ἀπὸ ἓνα δισταγμὸ, σκότωσε καὶ τὸ

Συνέχεια στὴ σελίδα 7

ΔΩΡΕΕΣ

Δεχόμαστε ευχαρίστως δωρεές που ενισχύουν τις δραστηριότητες του Συλλόγου μας. Μπορείτε να καταθέσετε τη δωρεά σας στο λογαριασμό μας στην

ALFA BANK No 351002320000929

IBAN GR2301403510351002320000929

BIC CRBAGRAA

ΠΛΗΡΩΣΑΝ ΤΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΤΟΥΣ ΚΑΙ ΟΧΙ ΜΟΝΟ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕ.

Για τους μήνες Οκτώβριο - Νοέμβριο - Δεκέμβριο 2012 έγιναν οι παρακάτω καταθέσεις:

- Χρήστος Σίδηρη Μπώκος στην μνήμη του παππού του Άγγελου Βόλη 100€
- Γκίκας Π. Γκριτζάπης 50€
- Κώστας Δαλάκας 10€
- Βασίλιος Μάργαρης 10€

Η ΕΚΤΑΜΙΕΥΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΧΟΡΗΓΗΣΗΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΛΟΚΡΩΝ ΔΕΝ ΕΓΙΝΕ

Συνέχεια από τη σελ. 1

έχει πάνω από 5000 επισκέψεις κατά μέσο όρο το μήνα.

Δυστυχώς οι συνεχείς περικοπές μισθών και συντάξεων επηρέασαν δραματικά και τα έσοδα του Συλλόγου. Η οικονομική κρίση και η αύξηση των ταχυδρομικών τελών αποστολής της εφημερίδας (1200 φύλλα) μας έδωσαν τη χαριστική βολή.

Αξιότιμε κ. Δήμαρχε σε όλη αυτή μας την προσπάθεια θα θέλαμε να σας εκφράσουμε την έντονη επιθυμία μας να σας έχουμε συμπαραστάτη στο έργο μας αυτό, γιατί γνωρίζουμε την ευαισθησία σας σε θέματα που αφορούν την πνευματική ανάπτυξη των Δημωτών.

Για αυτό κύριε Δήμαρχε σας παρακαλούμε θερμά με την υπερηφάνεια της ταπεινότητας που διακατέχει όλο το Δ.Σ. του Συλλόγου μας να μας στηρίξετε οικονομικά με το ποσό των 4.000,00 ευρώ γιατί ο «ΑΙΑΣ Ο ΛΟΚΡΟΣ» επιβάλλεται να έχει συνέχεια.

Σας ευχαριστούμε εκ των προτέρων για την συμπαράσταση σας και την προθυμία σας.

Με εκτίμηση

Για το Διοικητικό Συμβούλιο

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ Κ. ΚΟΥΡΟΣ

Ο ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΘΩΜΑΣ Γ. ΚΑΡΑΜΕΡΗΣ

ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΗ:

ΠΡΟΕΔΡΟ Δ.Σ. ΔΗΜΟΥ ΛΟΚΡΩΝ:

ΑΝΔΡΕΑ ΖΑΪΜΗ

ΑΝΤΙΔΗΜΑΡΧΟ ΛΟΚΡΩΝ:

ΣΠΥΡΟ ΓΚΡΙΤΖΑΠΗ

ΣΥΜΒΟΥΛΟ ΛΟΚΡΩΝ:

ΧΡΗΣΤΟ ΜΠΩΚΟ

ΠΡΟΕΔΡΟ ΔΗΜ.ΚΟΙΝ.ΜΑΡΤΙΝΟΥ:

ΣΠΥΡΙΔΟΥΛΑ ΓΙΑΓΚΟΥ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ ΚΑΙ

ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

ΕΛΕΓΚΤΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ

ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΕΠΙΤΡΟΠΟΥ

ΣΤΟ ΝΟΜΟ ΦΘΙΩΤΙΔΑΣ

Επιστρέφεται αθεώρητο το με αριθμό 107 χρηματικό ένταλμα πληρωμής ποσού 5.500,00€, οικονομικού έτους 2012, του Δήμου Λοκρών που εκδόθηκε στο όνομα του φερόμενου ως δικαιούχου Συλλόγου ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΚΑΙ

ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΜΑΡΤΙΝΑΙΩΝ «ΑΙΑΣ Ο ΛΟΚΡΟΣ» και αφορά στην επιχορήγηση αυτού, επειδή η εντελλόμενη δαπάνη δεν είναι κανονική, αφού σύμφωνα με το από 28/2/1995 καταστατικό (Αριθμός Μητρώου Σωματείου: 21031 και Αριθμός Απόφασης Αναγνώρισης: 2214/1995), έδρα του συλλόγου είναι η Αθήνα κατά παράβαση των διατάξεων της παρ.1 του άρθρου 202 του Ν. 3463/2006, η οποία ορίζει ότι με απόφαση του δημοτικού ή κοινοτικού συμβουλίου είναι δυνατή η παροχή χρηματικών επιχορηγήσεων σε νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, περιλαμβανομένων και των εκκλησιαστικών, σε αθλητικούς και πολιτιστικούς συλλόγους, που έχουν την έδρα τους εντός των διοικητικών ορίων του Δήμου ή της Κοινότητας, σε τοπικά παραρτήματα οργανώσεων πανελληνίας δράσης, που αναπτύσσουν κοινωνική και πολιτιστική δραστηριότητα, καθώς και σε πρωτοβάθμιες συνδικαλιστικές οργανώσεις εργαζομένων στους οικείους Δήμους ή Κοινότητες για την πραγματοποίηση κοινωνικών και πολιτιστικών εκδηλώσεων.

Επιπλέον η έγκριση της επιχορήγησης από το δημοτικό συμβούλιο δόθηκε στον επιχορηγούμε σύλλογο μετά από την υποβολή προς αυτό αίτηση, όπως επιβάλλεται από τις αρχές της ειδικότητας των πιστώσεων και της χρηστής δημοσιονομικής διαχείρισης η τήρηση της προϋπόθεσης αυτής, με την οποία προσδιορίζεται η συγκεκριμένη πολιτιστική εκδήλωση, για την πραγματοποίηση της οποίας προτίθεται να διαθέσει την αιτούμενη επιχορήγηση και συγχρόνως, αναγράφεται ο προϋπολογισμός εξόδων της εκδήλωσης αυτής, ο οποίος ανέρχεται στο ποσό των 4.000,00 ευρώ ενώ το ποσό της επιχορήγησης ανέρχεται στο ποσό των 5.500,00 ευρώ...

Κατ' ακολουθία των ανωτέρω, η εντελλόμενη δαπάνη δεν είναι νόμιμη και το χρηματικό ένταλμα δεν μπορεί να θεωρηθεί.

Κατά την τυχόν επανυποβολή του εντάλματος για θεώρηση πρέπει να συνοδεύεται υποχρεωτικά από αποδεικτικό κοινοποίησης στο φερόμενο ως δικαιούχο της εντελλόμενης δαπάνης της πράξης επιστροφής της Υπηρεσίας μας, σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παρ.3 του άρθρου 77 του ν.4055/2012 (ΦΕΚ 51 Α').

Λαμία, 5/10/2012

Ο ΕΠΙΤΡΟΠΟΣ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΛΙΑΓΚΑΣ

ΡΗΓΜΑ ΑΤΑΛΑΝΤΗΣ ΘΟΥΚΥΔΙΔΗΣ Ο ΠΡΩΤΟΣ "ΣΕΙΣΜΟΛΟΓΟΣ"

Γεώργιος Α. Πούλιος
Επίτιμος Δικηγόρος
Δημοσιογράφος
Ενώσεως
Κυκλαδικού Τύπου

Ο Θουκυδίδης είναι ο μεγαλύτερος ιστορικός της αρχαιότητας και κατέχει την πρώτη θέση των ιστορικών της παγκοσμίου ιστορικής φιλολογίας. Αυτό να είσαι βέβαιος δεν είναι υπερβολή, καν σοβινισμός.

Ο Θουκυδίδης στο Γ' βιβλίο και στις παραγράφους 87,89 και 116 μας περιγράφει σεισμικά γεγονότα που έλαβαν χώρα επί των ημερών του. Φίλε αναγνώστη, προκαταβολικά σου ζητώ συνώμη, αλλά και την επιείκεια σου.

Τα πιο κάτω που θα διαβάσεις είναι η μετάφραση που έχει κάνει ο Ελευθέριος Βενιζέλος για λογαριασμό του Ελληνικού Εκδοτικού Οργανισμού (Βιβλιοθήκη των Ελλήνων). Το αρχαίο κείμενο μπορείς να το διαβάσεις, στο ίδιο βιβλίο.

Ο Θουκυδίδης, στην παράγραφο 87 του Γ' βιβλίου του, γράφει:

«Έγιναν τότε και πολλοί σεισμοί στην Αθήνα, στην Εύβοια και στην Βοιωτία και προπάντων στο Βοιωτικό Ορχομένον» (μη ξεχνάς ότι υπάρχει και Αρκαδικός Ορχομένος). Το γεγονός αυτό συνέβη τον χειμώνα του 427 π.Χ.

Ο Θουκυδίδης, στην παράγραφο 89 του Γ' βιβλίου του, γράφει: «Κατά το επόμενο θέρος, οι Πελοποννήσιοι και οι σύμμαχοι, υπό την αρχηγία του Βασιλέως των Λακεδαιμονίων Άγιδος, υιού του Αρχιδάμου, ήλθαν μέχρι του Ισθμού με την πρόθεση να εισβάλουν εις την Αττικήν. Αλλ' επειδή έγιναν πολλοί σεισμοί, επέστρεψαν οπίσω, χωρίς να γίνει εισβολή. Κατά την ίδιαν περίπτου εποχήν, ενώ εξηκολούθουν οι σεισμοί, η θάλασσα, αφού απεσύρθη (άρα και τσουνάμι), από την παραλία των Οροβίων της Ευβοίας και επυργώθει εις κύμα, επέδραμε τμήμα της πόλεως και εν μέρει μεν υπεχώρησεν, εν μέρει όμως κατέκλυσε την ακτήν, ούτως ώστε, ότι πριν ήτο γη, είναι σήμερον θάλασσα και όσοι δεν επρόφθασαν να καταφύγουν, εις τα υψηλότερα σημεία, επνίγησαν. Και περί την νήσον Αταλάντην, κειμένην πλησίον της παραλίας των Οπουντίων Λοκρών, έγινε παρομοία πλημμύρα, η οποία παρέσυρε μέρος του Αθηναϊκού φρουρίου και συνέτριψεν εν εκ των δυό πλοίων τα οποία ήσαν ανειλκυσμένα, επί της ξηράς. Και εις την Πεπάρηθον, η θάλασσα απεσύρθη από την παραλίαν, αλλά δεν κατέκλυσε την ξηράν, σεισμός όμως κατέρριψε μέρος του τείχους και το πρυτανείον και όλιγας άλλας οικίας. Αίτια του φαινομένου αυτού κατά την γνώμη μου είναι, ότι ο σεισμός, εις το σημείον όπου ήτο ισχυρότερος έσπρωξε προς τα οπίσω την θάλασσαν και με την αιφνηδίαν παλινδρόμησιν της κατέστησε την πλημμύραν βιαστέραν, χωρίς τον σεισμόν όμως μου φαίνεται, ότι δεν ημπορούσε να συμβεί τούτο.»

Το γεγονός αυτό συνέβη το καλοκαίρι του 426 π.Χ.

Ο Θουκυδίδης, στην παράγραφο 116 του Γ' βιβλίου, γράφει για την έκρηξη της Αίτνας:

«Κατά την αρχήν ακριβώς της επομένης ανοίξεως, αξεχύθει από την Αίτναν χειμάρρος πυρακτωμένης λάβας, όπως συνέβη και άλλοτε και κατέστρεψε μέρος της χώρας των Καταναίων, οι οποίοι κατοικούν εις τους πρόποδας της Αίτνης που είναι το υψηλότερον όρος της Σικελίας. Λέγεται ότι η έκρηξη αυτή έγινε πενήνα έτη μετά την προηγούμενην και ότι αφότος κατοικούν Έλληνες εις την Σικελίαν, τρεις εν όλω εκρήξεις έλαβον χώραν. Τοιαύτα υπήρξαν τα γεγονότα του χειμῶνος αυτού, με το τέλος του οποίου συμπληρούται και το έκτον έτος του παρόντος πολέμου, την ιστορίαν του οποίου έγγραφεν ο Θουκυδίδης.» Το γεγονός αυτό συνέβη την άνοιξη του ετους 425 π.Χ.

Για την αντιγραφή ελπίζω να μη με αποβάλλετε.

ΚΑΛΛΙΘΕΑ 11.10.2012.

Υ.Γ. Πεπάρηθος: Αρχαία ονομασία της νήσου Σκοπέλου

ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΑΝΟΙΚΤΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΔΗΜΟΥ ΛΟΚΡΩΝ ΜΙΑ ΝΕΑ ΠΟΡΤΑ ΣΤΗ ΓΝΩΣΗ ΑΝΟΙΞΕ Ο ΔΗΜΟΣ ΛΟΚΡΩΝ

Πρόκειται για μια ουσιαστική παρέμβαση του Δήμου Λοκρών στην προοπτική της δια βίου εκπαίδευσης.

Παρακολούθησα το μάθημα την Παρασκευή 2 Νοεμβρίου μαζί με τους ανθρώ-

Πανεπιστημιακοί καθηγητές και άλλοι διαπρεπείς στο χώρο τους επιστήμονες καλούνται από τον Δήμο Λοκρών και μέσα από τις οργανωμένες σειρές μαθημάτων προσφέρουν στους Λοκρούς ενδιαφερόμενους έγκυρες κατασταλαγμένες γνώσεις αλλά και προβληματισμούς για κάθε διδασκόμενο αντικείμενο.

πους που θέλουν να διευρύνουν τους ορίζοντες της σκέψης τους και τα πνευματικά τους ενδιαφέροντα. Το μάθημα άρχισε με πρόλογο από τον αντιδήμαρχο παιδείας του Δήμου Λοκρών Ιωάννη

Μπονόβα και στην συνέχεια έγινε η παρουσίαση.

Θέμα: "Καλλιεργώ το καύσιμό μου" από τον Δρ Μπαρτζιάλη Δημήτριο του τμήματος Γεωπονίας Φυτικής Παραγωγής και Αγροτικού Περιβάλλοντος του ΑΕΙ Θεσσαλίας. Μετά την παρουσίαση ακολούθησε συζήτηση που συντόνισε ο γεωπόνος Γιάννης Σάρος.

Κλείνοντας το θέμα σαν κατραπακιά μου ήρθε Σωκράτης, το διαχρονικό «Γηράσκω αεί διδασκόμενος» απόδειξη ότι πέρασα από το εκπαιδευτικό σύστημα της δεκαετίας του '70.

Αριστείδης Κ. Κούρος

ΙΧΘΥΟΤΡΟΦΟΣ ΚΗΦΙΣΟΣ

Γράφει ο Παν. Γεωρ. Δημάκης
Υπεύθυνος Ιστορικού Αρχείου Δήμου Αμφικλείας-Ελατείας

Ο Φωκικός Κηφισός¹ (φωτ. 1) πηγάζει από την περιοχή της Λιλαίας² και μετά από το Ακραιφνιο καταλήγει στις λεγόμενες καταβόθρες και με υπόγεια διαδρομή εκβάλλει στον Ευβοϊκό, στις Λάρμες (Λάρυμνα) (φωτ. 3) και τα Σκροπονέρια. Στην μακρά του διαδρομή ο Κηφισός εμπλουτίζει το υδάτινο φορτίο του, δεχόμενος τα νερά από πλήθος ποταμίσκων, ρυακίων, ρεμάτων από τον Καλλίδρομο και Παρνασσό (Από αυτά αναφέρουμε μόνο όσα δεν έχουν καταγραφεί, για λόγους οικονομίας χώρου). Από τον Καλλίδρομο τον Λευτιάνο, Σέληκη, Βαρμπόπ', Μπουγιουκλίκ', Κ'νέτα, Μπογδαναίο (Άσσο) από τον Παρνασσό τον Καχάλα (Κακόρεμα), και των απολήξεων του, το Μαυρονέρι, Κατίκου Ρέμα κ.λ.π. Η λεκάνη του μέσου ρού του Κηφισού, πολυμνημόνευτη στην αρχαία γραμματεία για την ευφορία της, που ήταν αιτία για την ευτυχία των κατοίκων της, αλλά και για τις συμφορές των λόγω του «σκανδαλίζοντος πλούτου» που προκάλεσε ατελείωτες επιδρομές βαρβάρων και μη, μέσα στις χιλιετίες, που εξαφάνισαν τις ευημερούσες πόλεις των Φωκίων³ της λεκάνης του Κηφισού, που ενέμοντο τα καρπερά εδάφη, που έλουζαν τα νερά του και «εγεωργούντο καλώς».

Φωτο 1. Τα διάφανα νερά* του Κηφισού στο Μοδιάτικο Γεφύρι την άνοιξη του 2012.

*Τα διάφανα νερά του Κηφισού στα παρόχθια, μεμνήθησαν στα ομηρικά έπη μονωμένα στελέχη (Πλουτ. Βίος Θησέα - Παισανίας οποιών υπάρχουν κατά τόπους και σήμερα. Αυτό βεβαιώνει και ο Η. Holland το 1812⁴, ενώ αν ήταν ο ποταμός πλωτός, είναι άγνωστο και δεν μαρτυρείται. Υπάρχουν όμως στοιχεία ομιλούντα, όπως ο οψιανός της Μήλου, η εισαγωγή αγγείων από την Κυρήνη (Ελάτεια - Αλωνάκι) και άλλα που πιθανολογούν ότι μικρά πλωτά μέσα του ποταμού, ταξίδευαν στα πλησιέστερα οικονομικά κέντρα του Ορχομενού και των Θηβών (φωτ. 2). Η κοιλάδα του Κηφισού είναι τεκτονικό βύθισμα, με εναπόθεσεις άμμου, κροκαλών, ιλύος μεγάλου πάχους και έκτασης, με ανάκατες μάργες και κορήματα από τις αποσάθρωσεις των πετρώματων. Η σύσταση του εδάφους, σ' ένα χώρο ασφαλή και περικλειστο, όπου χλωρίδα και πανίδα συναγωνίζονται, ήταν και για την Ελληνική Μυθολογία, ο παράδεισος όπου ο Δευκαλίων και η Πύρρα,

Ο συμπαγής όγκος του σεβάσμιου Παρνασσού, τα πυκνά και αδιάπερα δάση του Καλλιδρόμου, παρείχαν προστασία στην περικλειστή κοιλάδα όχι όμως αρκετή, για να αποτρέψει τις επιδρομές εχθρών και φίλων. Δεν γνωρίζουμε την πραγματική όψη του ποταμού, τα μακάρια ειρηνικά αρχαία χρόνια. Είναι όμως προφανές ότι σύσκια δάση δρυών, φτελιών και πλατάνων κυριαρχούσαν

Φωτο 3. Μικρό νεώτερο πλωτό με φουστανελλοφόρο βαρκάρη. Η επικοινωνία των παροχθίων χωριών Επικηφισίων και Παρακηφισίων* γινόταν κατά περίπτωση και με μονόξυλα. Η ναυπηγική τέχνη στις απαρχές της εδώ, με τα πλωτά (μονόξυλα), στον Κηφισό επιβεβαιώνει την πρώιμη κατοίκηση της κοιλάδας που γνωρίζουμε ήδη από τα ευρήματα της Αγίας Μαρίας - Ελατείας. Εδώ, η χαριτωμένη φιγούρα του φουστανελλοφόρου βαρκάρη που οδηγεί το μονόξυλο μέσα στις καλαμιές (Η. Bell Le Tour di monde 1879)

* Ομ.Β 522 Επικηφισίοι Παραποτάμιοι Σχολ. Ιλ. 522 (Dindorf) Μονόξυλα Αρ. Minores lintres ex unico ligno Confectae

δημιούργησαν το ανθρώπινο γένος, καθόλου τυχαίο (σημειώνεται εδώ το μοναδικό τοπωνύμιο ΕΛΛΗΝΑΣ, ανήκει στην Ελάτεια και βρίσκεται πολύ κοντά, ανατολικά του ναού της Κραναίας Αθηνάς). Επίσης ο Παισανίας μας περιγράφει τις ωτίδες του Κηφισού, υπήρχε η Βασιλική Δρύς, έγιναν οι μεγάλες μάχες της Χαιρώνειας και αργότερα Καταλανών και Φράγκων, αλλά τα τοπώσημα που ορίζουν τον Κηφισό είναι πολλά και δε χωρούν σ' ένα σημείωμα, είναι αλληγορικά όπου ο τίτλος είναι ο ιχθυοτρόφος Κηφισός. Τα ψάρια του Κηφισού περιγράφει ο Δ. Φιλίππιδης⁵, ο Παισανίας⁶ κλπ. Ερχόμενοι όμως στο θέμα, στα σύγχρονα χρόνια, στον Προϋπολογισμό Εσόδων του Ελλ. Κράτους Κεφ. Δ αρθρ. 4 Ιχθυοτροφεία όπου στην Λοκρίδα ο Κηφισός αποδίδει δρχ 500 Λάρμυνη (Λάρυμνα) δρχ 424.

Φωτο 2. Το τοπίο στις Λάρμες (Λάρυμνα) όπου εκβάλλει ο Κηφισός είναι γαλήνιο και ειδυλλιακό με τα γαλαζοπράσινα νερά την υδρόβια ζωή και τους διάσημους μύλους που κινούσαν τα νερά και τώρα έχουν εγκαταλειφθεί. Η εικόνα είναι παραπλανητική, καθώς ακριβώς πίσω, υπάρχει η κολασμένη όψη του εργοστασίου νικελίου, που μόλυβει αλλά και διατρέφει την περιοχή. Παρηγορητική η παρουσία ψαριών που λάνθουν αμέριμνα και ακαταδίωχτα στα διάφανα νερά.

Η ικανοποιητική αυτή απόδοση αλιευμάτων του Ιχθυοτρόφου Κηφισού αποδεικνύει την ακμαιοτήτα των υδάτων του. Σήμερα η μόλυνση από τα λιπάσματα και άλλους ρύπους μείωσαν την ζωή στον ποταμό χωρίς όμως να την εξαφανίσουν, αφού και σήμερα (2012) στα «βουθούλια» που δημιουργεί η ελικοειδής διαδρομή του στο Μάνεσι και στον Κραβασαρά ψαρεύονται τα «σκαραούνια» και οι «μπασκόβ'ζες» κατά την ντοπιολαλιά από αγρότες-ψαράδες, με λάμπες λουξ και καμάκια ενίοτε και με δίχτυα.

Η ομάδα του Κραβασαρά Κ. Αλεξίου (Τσιπούρας) Δ. Τριανταφύλλου (Μπαρμπέρης). Α' Τριανταφύλλου (Τσαφαντώνης) Π. Τασόπουλος (Προκομμένος) Σ. Λιάσκος κλπ, (μαρτυρία Ν. Τασόπουλου συγγραφέα από τον Κραβασαρά). Επίσης ψάρια υπήρχαν και στον Λευτιάνο, μέχρι το 1970, όπου η απομείωση των υδάτων λόγω των καλλιεργειών, τα εξαφάνισε, φοβούμαι μάλιστα ότι ήταν σπάνια και ακατάγραφα είδη. Ψαράς με δίχτυ, πεζόβολο, ήταν ο Σκόπας (Αγ. Μαρίνα) και συστηματικότερος ο Κοσκινάς από το Μπέλεσι που διέθε-

Προϋπολογισμός Εσόδων το 1857.			
Κεφ. Δ'. Λοκρίδα νοτιοανατολικά και κεντρικά			
Λάρυμνα 2. Υδάτια θέρμα.			
Ποσότητα	Μονάδα	Ποσότητα	Ποσότητα
Φυλάκιος	Μόλυβος, Άλμυρος, Μεγαλόβροσάκια και Αλλοκιάτικα	4255	4255
Λάρυμνα		111	50
Βροχιάριον		42	50
Κηφισός ποταμός		500	
Ψαροπόταμος		50	
Βίος και Βούρλα		275	60
			949 60

ται και βάρκα, στην δεκαετία του 1950 και ψάρευε από τα έλη της Σφάκας, την πηγή Μαυρομαντίλα μέχρι τον Κηφισό. Ομάδες εποχικών ψαράδων υπήρχαν και από το Μάνεσι, Δραχμάνι, κτλ. Η πλησιέστερη προς τον Κηφισό κάτοικοι - αγρότες και περιστασιακά ψαράδες όπως ο Κωστάκος από το Δραχμάνι, και άλλοι από Αγία Μαρίνα κτλ ενέμοντο τα ψάρια και τα χέλια που τα πουλούσαν, στα χωριά γύρω Μόδι, Παναγίτσα μέσα σε κοφίνια λυγαριάς. Οι Μοδιάτες ψάρευαν και στο ρέμα του Μύλου Χρέμου (Κληματόρεμα).

1. Θεωρούμε ορθότερη την ονομασία Φωκικός, αφού η μεγαλύτερη διαδρομή του, αλλά και οι πηγές βρίσκονται στη Φωκίδα. Επίσης ο Κηφισός έδωσε το όνομα του, στην Κωπαΐδα, «Κηφισίς» Παισ. Θ23.7.
2. Ο ποταμός Κηφισός επήγαγε παρά την Λίλεια, με μουγκρητό ταύρου που δείχνει τη δύναμη των υδάτων. (Παισανίας Φωκικά)
3. «Οι τ' αρα παρά ποταμόν Κηφισόν δίων ενιαιον».
4. Η. Holland, ταξίδι στη Μακεδονία-Θεσσαλία 1812-1813 «Η κοιλάδα του Κηφισού σ' αυτό το σημείο έχει πλάτος μόνο τέσσερα μίλια και ένα μεγάλο μέρος της επιφάνειας του καλύπτεται από βελανιδιές και πλατάνια...».
5. Δ. Φιλίππιδης Βιβλίο καλουμένων μερική γεωγραφία σελ. 69 Για τα ψάρια του Κηφισού, όπως γράφει ο Δ. Φιλίππιδης τον οποίο οφείλουμε να σεβαστούμε, παρά τις ελλείψεις του, «...Είναι σαν τη λίμνη του Κάρλα, όμως άνοστα έχουν και κόκκαλα πολλά. Τα χέλια του δε είναι πολλά γλυκά και νόστιμα και μεγάλα. Ημπορεί να εύρης τρεις και τέσσερες οκάδες χέλι».
6. Παισανίας Β. 23,7 «οι μεν ιχθύες εν τη Κηφισίδι ουδέν το διάφορον εις άλλους ιχθύες λιμναίους έχουσι. οι δε εγγελοι αυτόθι και μεγέθη μέγιστα και εσθιεν εις ηδιστα...»

ΤΟ ΒΗΜΑ

του Δήμου Λοκρών, της Δημοτικής Κοινότητας Μαρτίνου, της Τοπικής Κοινότητας Λάρυμνας

Συνέχεια από τη σελ. 1

ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΜΕΛΩΝ ΚΑΠΗ ΓΙΑ ΛΟΥΤΡΟΘΕΡΑΠΕΙΑ ΣΤΑ ΚΑΜΕΝΑ ΒΟΥΡΛΑ

Τα ιαματικά νερά εκτός από την χαλάρωση και ηρεμία που παρέχουν και χρειάζονται οι ηλικιωμένοι άνθρωποι αυτή τη δύσκολη περίοδο βοηθούν και σε πάρα πολλές παθήσεις.

Ο Δήμος Λοκρών ικανοποιώντας τα παραπάνω πραγματοποιήσε στα μέσα Σεπτεμβρίου για 10 μέρες μεταφορά με λεωφορείο των μελών των ΚΑΠΗ του

Δήμου Λοκρών για λουτροθεραπεία στα Καμένα Βούρλα σε ημερήσια βάση.

ΕΜΙΣΘΩΣΗ ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑΤΟΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΠΡΩΗΝ ΔΗΜΟΥ ΟΠΟΥΝΤΙΩΝ
Το Δημοτικό Συμβούλιο του Δήμου Λοκρών αποφάσισε ομόφωνα:

- Εγκρίνει την εκκίνηση των διαδικασιών για την εκμίσθωση του διαμερίσματος Αθηνών πρώην Δήμου Οπουντίων στην οδό Κριμαίας 9-

11-13 σε ενδιαφερόμενους.

- Δίνει την εντολή στην Ο.Ε για τον καθορισμό των όρων της δημοπρασίας.
- Εξουσιοδοτεί τον κ. Δήμαρχο για τις περαιτέρω ενέργειες

ΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΚΟΥΦΩΜΑΤΩΝ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΚΑΤΑΣΗΜΑΤΟΣ ΜΑΡΤΙΝΟΥ

Το Δημοτικό Συμβούλιο του Δήμου Λοκρών αποφάσισε ομόφωνα:

- Την τροποποίηση του τεχνικού προ-

γράμματος για την εγγραφή του ανωτέρου έργου.

- Την μελέτη που αφορά στην εκτίμηση του έργου "Αντικατάσταση Κουφωμάτων Δημοτικού Καταστήματος Μαρτίνου" προϋπολογισμού 37.000,00 ευρώ μαζί με τον ΦΠΑ 23% την οποία συνέταξε ο Πολ. Μηχανικός της τεχνικής Υπηρεσίας του Δήμου κ. Π.Θεοδοσιάδης και θεωρήθηκε από τον Διευθυντή Τ.Υ.Δ.Α κ. Ηλία Γεωργίτη την 21/9/2012 συμφωνώντας με τις προτεινόμενες σ' αυτή εργασίες.

«ΑΝΔΡΕΣ ΠΟΛΕΜΙΚΟΙ» ΣΤΗ ΜΑΧΗ ΤΟΥ ΜΑΡΤΙΝΟΥ

Του Πέτρου Σελέκου

Η μάχη του Μαρτίνου υπήρξε αποφασιστική για την αίσια έκβαση του απελευθερωτικού Αγώνα. Η συντριβή των Τούρκων, στις 29 Ιανουαρίου 1829, από τη χιλιάρχη του Βάσου Μαυροβουνιώτη, αναπτέρωσε το ηθικό των Ελλήνων και έδωσε τη δυνατότητα στον Καποδίστρια να χειριστεί με επιδεξιότητα, το ζήτημα της οριοθέτησης των συνόρων του νεοσύστατου Ελληνικού κράτους, που απασχολούσε πυρετωδώς τις Μεγάλες Ευρωπαϊκές Δυνάμεις Αγγλία, Γαλλία και Ρωσία.

Από τότε πέρασαν 183 χρόνια και τα ονόματα των πολεμιστών, που αντιτάχθηκαν στις αποφάσεις των κρατούντων της εποχής, με τ' όραμα μιας λεύτερης πατρίδας στα μάτια τους, παραμένουν άγνωστα στις νεότερες γενιές του τόπου μας.

Κατά τον Πλούταρχο «είναι κουραστική και δύσκολος η ανεύρεση της αληθείας εις την ιστορίαν, όταν οι συγγραφείς, οι οποίοι την γράφουν αργότερον, χωρίζονται δια μακρού χρόνου από την εποχήν των γεγονότων».

Και είναι αλήθεια, δύσκολο, να μάθουμε τα ονόματα των πολεμιστών που υπερασπίστηκαν το Μαρτίνο, διότι τα στοιχεία που έχουμε είναι ελάχιστα και δε βοηθάνε στην πλήρη αποτύπωση της εικόνας. Τούτο οφείλεται όπως γράφει ο Γιώργης Λουκάς-Φανόπουλος στο δίτομο έργο του «Θήβα και Λειβαδιά Χωραίται και Χωρικοί στο '21», «...στο ότι, πολλοί αγωνιστές έχασαν τα πιστοποιητικά εκδουλεύσεών τους, άλλων χάθηκαν όταν τα υπέβαλλαν κατά πρώτον (γύρω στα 1833 μέχρι 1846) στην επί του Αγώνος και Θυσιών Εξεταστική Επιτροπή, άλλοι ότι δεν θυμούνταν -γερασμένοι πια- το 1865 και 1871 που τους ζητούσαν τα πιστοποιητικά τα γεγονότα, άλλοι γιατί τις αιτήσεις τους τις συνέταξαν αγράμματοι ή μη δείχνοντας μεγάλο ενδιαφέρον γραμματιζόμενοι, άλλοι γιατί τα απέσυραν και άλλοι γιατί κατατάχθηκαν λίγο αργότερα από την έκρηξη της επανάστασης και ήσαν σε μικρή ηλικία, εξακολούθησαν το στρατιωτικό τους στάδιο μετά το τέλος του Αγώνα και αποστρατεύθηκαν περνώντας στη σύνταξη κανονικά, έτσι που να είναι, αν όχι ικανοποιημένοι, τουλάχιστον όχι αδικημένοι, ώστε να μην αισθάνονται την ανάγκη να καταφύγουν στην Εξεταστική Επιτροπή για να τους κατατάξει στον βαθμό που θεωρούσαν τον εαυτό τους ότι άξιζε».

Εδώ όμως οφείλουμε και πρέπει να πούμε ένα μεγάλο ευχαριστώ, στους παλαιότερους ερευνητές (αναφέρονται στη βιβλιογραφία), οι οποίοι κάτω από πραγματικά δύσκολες συνθήκες, με κόπο και τεράστιες οικονομικές δυσκολίες, διέσωσαν και ανέδειξαν μέσα απ' τα «παλιόχαρτα», πρόσωπα και γεγονότα, που σχετίζονται με τον ιερό αγώνα στην περιοχή μας. Οι εργασίες τους παρέχουν πλούτο πληροφοριών και συνθέτουν την τοπική μας ιστορία.

Σχετικά με τη δική μου προσπάθεια' μετά από μακρόχρονη έρευνα σε αρχεία και βιβλιοθήκες, κατάφερα να συντάξω ένα μικρό κατάλογο -τον οποίο και παρουσιάζουμε- με εξήντα τρία (63) ονόματα «πολεμικών ανδρών», όπου με βάσει τα πιστοποιητικά τους, έλαβαν μέρος στη μάχη του Μαρτίνου. Ο κατάλογος βέβαια δεν είναι πλήρης και δεν εξαντλεί το θέμα μας. Τα κίτρινα χειρόγραφα των αρχείων πιθανόν να κρύβουν και άλλα στοιχεία... Θεωρώ όμως, ότι η εργασία αυτή, θα είναι χρήσιμη στους μελλοντικούς ερευνητές της τοπικής ιστορίας.

ΤΟ ΓΕΓΟΝΟΣ (η μάχη του Μαρτίνου)

Η νικηφόρα μάχη στο Μαρτίνο, έγινε σε μια πραγματικά δύσκολη χρονική στιγμή, για την τύχη του έθνους. Τα συμφέροντα των Μεγάλων Δυνάμεων (οικονομικά και στρατηγικά) αλληλοσυγκρούονταν και δεν άφηναν περιθώρια για φιλόδοξες διαθέσεις στο ιερό δικαίωμα των Ελλήνων να ζήσουν ελεύθερα. «Δεν είμαι φιλόδοξος ούτε προπάντων φιλέλληνας. Δεν εκτιμώ ιδιαίτερος τους Έλληνες ούτε τους Τούρκους», είχε δηλώσει κατηγορηματικά στον Καποδίστρια ο Άγγλος ναύαρχος Κόδριγκτον, πρωταγωνιστής της καταστροφής των Τουρκοαιγυπτίων στο Ναβαρίνο (8-10-1827). Η απόφαση των ξένων δυνάμεων ήταν ξεκάθαρη απέναντι στους Έλληνες. Τα σύνορα του νεοσύστατου ελληνικού κράτους έπρεπε να περιοριστούν στην Πελοπόννησο και σε μερικά νησιά. Οι συστάσεις άλλωστε του Άγγλου ναυάρχου Μάλκολμ προς τον Κυβερνήτη, ήταν σαφείς: «να τραβηχθούν τα στρατεύματα τα Στερεοελλαδικά εντός του Ισθμού, καθώς και εκείνα της Κρήτης να αποσυρθούν από τα φρούρια τα οποία πολιορκούν δια ξηράς». Στις απαιτήσεις του Μάλκολμ ο Καποδίστριας έδωσε την εξής απάντηση: «δια κάθε άλλο τα ελληνικά στρατεύματα ημπορούν να τον ακούσουν, αλλά δια να αποσυρθούν από την πατρίδα των ούτε τον ακούγουν, ούτε δύναται να τους διατάξει».

Ο κλήρος για την ανατροπή αυτού του ξεδιάντροπου σχεδίου, που άφηνε έξω από τα γεωγραφικά σύνορα την Ανατολική Στερεά, έπεσε στον αρχηγό της ΣΤ' χιλιαρχίας, Βάσο Μαυροβουνιώτη. Με εντολή του Στρατάρχη Δημήτριου Υψηλάντη, ανέλαβε την εκκαθάριση της Ανατολικής Ρούμελης, από το τούρκικο στοιχείο. Ο αγώνας που ακολούθησε ήταν σκληρός. Οι Τούρκοι έπαιζαν το τελευταίο τους χαρτί... λέει ο Κασομούλης «έτρεχαν, να ανοίξουν τον δρόμον του Ευρίπου και ενωμένοι με εκείνους, τους εν Χαλκίδι Τούρκους, να ξαναποκτήσουν τας επαρχίας, καθ' ον καιρόν ήξευραν και αυτοί ότι αποφασίζεται η τύχη της Ελλάδος».

Η θέση του Μαρτίνου, στρατηγικό πέρασμα, που συνέδεε τη Λαμία (βάση εξόρμησης των Τούρκων στην Ανατολική Ελλάδα), με τη Θήβα και τη Χαλκίδα, αποτέλεσε πεδίο σύγκρουσης της ΣΤ' Χιλιαρχίας -η οποία έλεγχε την περιοχή- και της στρατιάς του Μαχμούτ Πασά

της Λαμίας. Έπρεπε «πάση θυσία» να χτυπηθούν και να διαλυθούν οι υπερασπιστές του Μαρτίνου, για να ελευθερωθεί ο δρόμος από Λαμία προς Μαρτίνο, Θήβα και Χαλκίδα.

Η επίθεση των Τούρκων σχεδιάστηκε, ύστερα από συνεννόηση του Μαχμούτ με τον Ομέρ πασά της Εύβοιας, ο οποίος τον διαβεβαίωσε ότι θα έσπευδε κι αυτός ταυτόχρονα να προσβάλει το Βάσο από το μέρος των Θηβών και δια μέσου του Κοκκίνου. Η στρατιά του Μαχμούτ αριθμούσε τρεις χιλιάδες πεζικό και πεντακόσιους ιππείς. Η πρώτη αιμαχία, έγινε στις 28 του Γενάρη, λίγο έξω από το Μαρτίνο. Την επομένη, 29 Ιανουαρίου πρωί πρωί, οι Τούρκοι προχώρησαν προς το χωριό και πλησίασαν τους άντρες του Βάσου «ως ενός πιστολιού βολήν». Τότε, τα ελληνικά καριοφιλία πήραν φωτιά βρόντησαν και σκόρπισαν το θάνατο στον εχθρικό στρατό.

Ο Υψηλάντης στην αναφορά του προς τον Α. Μεταξά μέλος του Γενικού Φροντιστηρίου αναφέρει ως εξής τα καθέκαστα: «...Τρεις φορές επανέλαβον οι εχθροί την έφοδο με την αυτήν ορμήν, πλην και τας τρεις απέκρουσαν από τους Έλληνες με μεγάλην ζημίαν' τέλος την τετάρτην φοράν, αφού ένας από τους πρωτίστους των Τούρκων έπεσε κατά γης, εκυρίευσεν όλον τον εχθρικό στρατόν τρόμος, πανικός και ετράπησαν εις φυγήν άτακτον. Τότε ο αρχηγός Βάσος προσκαλών τους στρατιώτας του επήδησε πρώτος έξω από τα οχυρώματα, και φονεύσας ιδιοχείρως τρεις εχθρούς, έδωκε το παράδειγμα εις τους ιδικούς του, και κατεδίωξαν τους Τούρκους δυο ώρας μακράν, όπου ο αιφνιδίως επιπεσών χειμών τους ανεχαίτησε. Τα τρόπαια της λαμπράς ταύτης νίκης είναι διακόσιοι των εχθρών φονευμένοι, τρεις σημαίαι και πολλά λάφυρα' ο αριθμός των πληγωμένων εχθρών πρέπει να είναι πολύ μέγας, και ολίγοι απ' αυτούς θα έφθασαν ζώντες εις Λεβαδειάν εξ αιτίας του ψύχους».

Η νίκη της ΣΤ' χιλιαρχίας στο Μαρτίνο σύμφωνα με τον Στρατάρχη «Εκτός της μεγάλης φθοράς, την οποίαν επροξένησεν εις τους εχθρούς, είναι και τα ηθικά της αποτελέσματα όχι μικρά, διότι εις μεν τους Τούρκους ενέπνευσε τρόμον μεγαλώτατον, εις δε τον επίλοιπον στρατόν ευγενή άμιλλαν, και εγκαρδίωσε και τους καταφοβισμένους κατοίκους».

Ο Καθηγητής κ. Τριαντάφυλλος Παπαναγιώτου γράφει σχετικά: «η νίκη στο Μαρτίνο στάθηκε ανυπολόγιστα ευεργετική για το αίσιο τέρμα του αγώνα. Οι Ανατολικο-Ρουμελιώτες δεν υπέκυψαν, ο τόπος μας δεν άδειασε και δεν εγκαταλείφθηκε από τα αρματωμένα ηρωικά παιδιά του. Οι χιλιάρχες του Δημήτριου Υψηλάντη έμειναν στις θέσεις τους και, όταν χρειάστηκε, έδωσαν στους δυνάστες τη χαριστική βολή (στην Πέτρα της Βοιωτίας). Νίκησαν και υποχρέωσαν, στις 12-13 Σεπτεμβρίου 1829, πέντε χιλιάδες Τούρκους, συνθηκολογώντας, να παραδώσουν στον αγνό πατριώτη Δημήτριο Υψηλάντη

Συνέχεια στη σελ. 6

Ο εγκλωβισμός των στεγαστικών δανείων Υπάρχει διέξοδος;

Η αγορά των στεγαστικών δανείων σημείωσε τεράστια ανάπτυξη την προηγούμενη δεκαετία στη χώρα. Το υπόλοιπο των στεγαστικών δανείων από 11,4 δις ευρώ τον Ιανουάριο του 2001 ανήλθε σε 81,1 δις ευρώ τον Αύγουστο του 2010, οπότε και σημειώθηκε ρεκόρ υπολοίπου στα στεγαστικά δάνεια. Με βάση τα τελευταία δημοσιευμένα στοιχεία της Τράπεζας της Ελλάδας το Σεπτέμβριο του 2012 τα υπόλοιπα των στεγαστικών δανείων υποχώρησαν στα 74,7 δις ευρώ. Δηλαδή μέσα σε μια 10ετία τα στεγαστικά δάνεια οκταπλασιάστηκαν για να μειωθούν ελαφρά την τελευταία διετία κυρίως λόγω της αυστηροποίησης των όρων χορήγησης στεγαστικών δανείων, εξαιτίας της έλλειψης ρευστότητας των Ελληνικών τραπεζών.

Πρακτικά τα ελληνικά νοικοκυριά υπονόμισαν τις μελλοντικές τους εισροές για να εξασφαλίσουν ιδιόκτητη στέγη. Η πολιτική των τραπεζών την προηγούμενη δεκαετία ήταν: α) να δίνουν στεγαστικά δάνεια χωρίς ουσιαστικό έλεγχο της φε-

Θανάσης Ζεκεντές
Οικονομολόγος

ρεγγυότητας των δανειοληπτών, β) να δανειοδοτούν έως και το 100% της αξίας του ακινήτου και γ) να εγκρίνουν δάνεια έως 40 χρόνια. Το αποτέλεσμα της πολιτικής αυτής είναι: α) να έχουν λάβει δάνεια άνθρωποι που δεν έπρεπε να λάβουν με βάση τις φορολογικές τους δηλώσεις, β) το ποσό των υπολοίπων των δανείων να είναι μεγάλο σε σχέση με την πραγματική αξία των ακινήτων μετά την πτώση των τιμών τους και γ) να είναι εξαιρετικά δύσκολη η επιμύκηση της περιόδου αποπληρωμής των δανείων, λόγω της ήδη μεγάλης διάρκειάς τους.

Στο τέλος του 2012 εκτιμάται πως θα βρίσκονται στο κόκκινο το 25% του συνόλου των στεγαστικών δανείων (από 15% στο τέλος του 2011) με αυξητική τάση. Είναι προφανές ότι με την ύφεση να συνεχίζεται και με τις μειώσεις στα εισοδήματα των νοικοκυριών να κλιμακώνονται, τα νοικοκυριά αδυνατούν να ανταποκριθούν στις τοκοχρεωλυτικές δόσεις των στεγαστικών δανείων τους. Οι ρυθμίσεις που γίνονται μεταθέτουν χρονικά το πρό-

βλημα χωρίς να το επιλύουν. Είναι ξεκάθαρο πως, πέρα από την ανάγκη προστασίας, οι δανειολήπτες χρειάζονται και καλύτερη πληροφόρηση για το τι πραγματικά είναι συμφέρον για τους ίδιους. Και για να γίνει αυτό κατανοητό αρκεί ένα απλό παράδειγμα.

Ένας δανειολήπτης που πήρε το 2007 στεγαστικό δάνειο καλύπτοντας ολόκληρο το ποσό για ένα νεόδμητο 3άρι διαμέρισμα, εμβαδού 75 τ.μ. και αξίας 150.000€ (2.000€ το τ.μ.), με σταθερό επιτόκιο 4,5% και διάρκεια δανείου 30 έτη, πληρώνει τοκοχρεωλυτική δόση 760€. Ο δανειολήπτης αυτός θα πληρώσει στο σύνολο της 30ετίας 123.610€ τόκους και συνολικά 273.610€ για να αποκτήσει την πραγματική ιδιοκτησία του ακινήτου, χωρίς την προσημείωση της τράπεζας. Σήμερα, 5 χρόνια μετά έχει καταβάλει τόκους 32.338€ (δηλαδή θα καταβάλει ακόμη 91.272€ τόκους τα επόμενα 25 έτη) και το υπόλοιπο του στεγαστικού του έχει υποχωρήσει σε 136.736€ (δηλαδή μειώθηκε κατά 13.264€). Πρακτικά, αν και έχει πληρώσει το 16,6% των τοκοχρεωλυτικών δόσεων, που ανέρχονται σε 273.610€, έχει απο-

πληρώσει μόνο το 8,8% του πραγματικού αρχικού δανείου.

Από το 2007 οι τιμές των ακινήτων έχουν υποχωρήσει σημαντικά και αν λάβουμε υπόψη μας και την παλαιότητα στο συγκεκριμένο ακίνητο που το 2007 άξιζε 150.000€, υπολογίζουμε πως σήμερα έχει χάσει, το λιγότερο, το 25% της αξίας του, δηλαδή η εμπορική του αξία δεν ξεπερνά τα 112.500€. Ο δανειολήπτης του παραδείγματος όμως έχει υπόλοιπο κεφαλαίου 136.736€, δηλαδή αποπληρώνει κεφάλαιο που ξεπερνά κατά 24.236€ την εμπορική αξία του ακινήτου του.

Άρα, το προφανές ερώτημα είναι: αξίζει να συνεχίσει ο δανειολήπτης του παραδείγματος να πληρώνει 760€ μηνιαίως ως τοκοχρεωλυτική δόση για ένα διαμέρισμα 5ετίας για τα υπόλοιπα 25 έτη συν τους φόρους ακίνητης περιουσίας (ΕΤΗΔΕ, Ενιαίος Φόρος Ακινήτων κοκ), προσπαθώντας με κόπο να καλύψει το ύψος της δόσης για ένα ακίνητο που η εμπορική του τιμή έχει πέσει, όταν ξέρει πως η τιμή ενοικίασης ενός αντίστοιχου διαμερίσματος δεν ξεπερνά τα 400€ - 450€ και μάλιστα με πτωτική τάση; Τα συμπεράσματα δικά σας.

Η ΜΑΧΗ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

Μια αληθινή ιστορία με πανανθρώπινο χαρακτήρα

Γεώργιος Επαμ. Μπέρδος

Μια παγερή και σκοτεινή χειμωνιάτικη νύχτα στις αρχές Δεκεμβρίου 1944 η τσίγκινη στέγη του αγροτόσπιτου μου στην κτηνοτροφική περιοχή των «ΠΟΥΡΗΝΙΩΝ» κροτάλιζε εκκωφαντικά από την φοβερή βροχόπτωση και τους ριπτικούς ανέμους με συνέπεια να μην ακούμε καθαρά τα άγρια γαυγίσματα των δύο φοβερών ποιμενικών σκύλων μας που ακούγανε στα ονόματα «Μπαλάφο» και «Τούρκα». Ο πατέρας μου που ε γνώριζε το είδος των γαυγισμάτων που ήταν αλλιώτικος όταν κυνηγούσαν ζουλάπι και αλλιώτικος όταν γαύγιζαν άνθρωπο• μας έκανε νόημα να σταματήσουμε να τρώμε (είχαμε τραχανά) και ενέτεινε την προσοχή του προς την μεριά που έρχονταν τα γαυγίσματα.

Αμέσως απεφάνθη ότι τα σκυλιά έτρωγαν άνθρωπο και παίρνοντας το λαδοφάναρο (καλούκι) βγήκε έξω να καλμάρει τα σκυλιά και να διαπιστώσει περί τίνος επρόκειτο. Σε απόσταση εκατό περίπου μέτρων και στο τέλος του χωραφιού μας, που κατέληγε στον αγροτικό δρομο του ΜΑΡΤΙΝΟΥ – ΜΠΕΡΜΠΑΤΙΟΥ είδε τα σκυλιά να κλωθογυρίζουν με άγρια διάθεση ένα πελώριο σκοίνο έτοιμα να εισχωρήσουν στο βάθος αλλά τα εμπόδιζε η πυκνή φυλλωσιά του θάμνου. Αφού ηρέμησε και τα απομάκρυνε άκουσε έναν ανεπαίσθητο βογγητό να έρχεται από το βάθος του θάμνου και προτάσσοντας το λαδοφάναρο είδε με έκπληξη έναν νεαρό γενειοφόρο άντρα (αντάρτη) να φέρει στρατιωτική χλαίνη, ένα αυτόματο και περίστροφο. Του έτεινε το χέρι αλλά μετά δυσκολίας ανασηκώθηκε διότι ήταν τραυματισμένος στο ένα πόδι του. Περιμέναμε με έκδηλη αγωνία την επιστροφή, όταν είδαμε τον πατέρα μου να κρατάει παραμάσχαλα τον άγνωστο άντρα και να τον μπάζει μέσα κοντά στο αναμμένο τζάκι. Άπλωσε τα χέρια να του πάρει τα όπλα αλλά αυτός έκανε μια απέλπιδα κίνηση να αρνηθεί αλλά ο πατέρας μου τον καθησύχασε στοργικά και κρέμασε τα όπλα σε ένα καρφί. Εγώ, που ήμουν περίπου δέκα ετών και οι τρεις αδερφές μου, νεαρές κι αυτές, στεκόμαστε αποσβολωμένοι στη θέα αυτού του ταλαιπωρημένου αλλά ηρωικού άνδρα, ο οποίος εμφέλιζε με σπαστά Ελληνικά: «Με λένε Μηνά, είμαι Ιταλός. Έρχομαι από την Αθήνα. Πολεμούσα μαζί με τον ΕΛΑΣ τους Άγγλους» και αμέσως κατέρρευσε. Ήταν αντιφασίστας και αυτομόλησε από το στρατό και προσχώρησε στις τάξεις τους ΕΛΑΣ. Στην μάχη των Αθηνών με τους Εγγλέζους και τους δικούς μας «Πραιτωριανούς» τραυματίστηκε και υποχωρώντας οι ηττημένοι αντάρτες προς Βορράν τον άφησαν στην περιοχή μας γιατί δεν μπορούσε άλλο να ακολουθήσει. Η μάνα μου του έδωσε να φορέσει κάποια φτωχικά μας μάλλινα γιατί ήταν μουσκεμένος μέχρι το κόκκαλο, του έπλυσε με κρασί την πληγή, του προσέφερε ζεστό τραχανά και του έστρωσε σε μια γωνιά να κοιμηθεί. Αυτή όμως η αναπάντεχη περιπέτεια στην οποίαν εμπλακίκαμε από ανθρωπισμό και χωρίς να συνειδητοποιήσουμε τις συνέπειες καθόσον είχαν αρχίσει οι «Εθνικόφρονες» τις αντεκδικήσεις και η υπόθαλψη ενός «κουμμουνιστοσυμμοριτή» συνεπήγετο εκτέλεση του Πατέρα μου. Τον κρύβαμε επί ημέρες και η μάνα μου θεράπευε την πληγή του με μίαν πρωτόγονη θεραπευτική μέθοδο που ίσως προήρχετο από τα βάθη της Ελληνικής φυλής. Άλεθε με το γουδοχερο καύκαλο από χελώνα, το πολτοποιούσε με ελαιόλαδο, τα καβούρντιζε στο τηγάνι και άλειφε με αυτό την πληγή του Μηνά. Μέσα σε δέκα μέρες αυτό το σκεύασμα έκανε το θαύμα του. Θεραπεύτηκε εντελώς η πληγή του Μηνά. Μέσα σ' αυτό το

δεκαήμερο ο Μηνάς με εξοικείωσε με τα όπλα του και με γαλούχησε με δημοκρατικές ιδέες. Ο πατέρας μου απεφάσισε να τον παραδώσει στις αρχές αναλαμβάνοντας έναν επικίνδυνο ρίσκο. Κλήθηκε σε βασανιστική ανάκριση αλλά ως παλιός «συμπολεμιστής» όπως έλεγε του Βασιλέως Κωνσταντίνου στους Βαλκανικούς πολέμους και βασιλόφρων γάρ» την γλύτωσε φθηνά. Ο Μηνάς έπρεπε να τουφεκισθεί παραχρήμα κατά την άποψη των υπερεθνικοφρόνων. Αλλά επειδή πολέμησε τον κοινό κατακτητή μας επεκράτησε η γνώμη πιο νουνεχών συγχωριανών μας. Έτσι παρέμεινε στο Μαρτίνο επί τρία χρόνια σε ένα παλιόσπιτο του Δαραμάρα και έπλεκε κάλτσες, γάντια και πουλόβερ για ένα πιάτο φαγητό καθόσον, όπως έλεγε, ήταν καλτσοβιομήχανος. Ήθελε να παντρευτεί την μεγάλη μου αδερφή την Ξανθή, αλλά αυτό θα ήταν ανοσιούργημα για εκείνη την εποχή και μάλιστα να παντρευτεί μια Ελληνίδα έναν Ιταλό εισβολέα, έστω και ανφασίστα. Άσε που θα μας διαπόμπευε όλο το χωριό. Είχε γίνει η μασκότ του Μαρτίνου και ήταν θαμώνας του καφενείου του Μπαρμπακώστα Καβάλα. Ο συμμαθητής μου Γιάννης Καββάλας και οι παλαιότεροι θα τον θυμούνται καλά. Ήταν καθημερινός επισκέπτης του σπιτιού μας και κάθε φορά φιλούσε τα χέρια της Μάνας μου, την οποία προσφωνούσε "ΜΑΜΑ". Ο εμφύλιος εμαίνεται και τα ήθη είχαν αγριέψει. Ο Μηνάς κινδύνευε πολύ. Συνελήφθη και τον χάσαμε. Κάποιος συγχωριανός στρατευμένος (αν θυμάμαι καλά ήταν ο Σεραφείμ Γιαούζος) μας διεμήνυσε ότι τον εκτέλεσαν στα σύνορα. Λυπηθήκαμε πολλοί και κυρίως η οικογένειά μου και οι Δαρραμαραίοι. Το 1975 ένας ξένος τουρίστας με μίαν απαστράπτουσα φεράρι είχε παρκάρει εκεί στην βρύση του χωριού κοντά στα σπίτια τα Κολογιανείκα και επιθεωρούσε το χώρο το οποίο είχε αλλάξει άρδην από το 1944. Καινούργια σπίτια, οχήματα στις αυλές, ασφαλτόδρομοι, είχαν αλλοιώσει την παλαιά εικόνα της γειτονιάς. Κατ' εκείνη την στιγμή κατέβαινε η μεγάλη μου αδελφή, από το παλιό Δημοτικό Σχολείο, να έρθει στο πατρικό μας. Είχε γίνει μετά από τριάντα χρόνια ευτραφέστατη και τίποτα δεν θυμίζε το εικοσιδύχρονο κορίτσι του ... '44. Πλησιάζοντας τον ξένο τουρίστα δέχεται τον αιφνιδιαστικό εναγκαλισμό του άγνωστου άντρα, ο οποίος την ανασήκωσε φωνάζοντας αλλοπαρμένους «Ξανθή - Ξανθή» έμπλεος δακρύων. Ήταν ο Μηνάς μεσήλιξ, καλτσοβιομήχανος και πάντα Δημοκρατικός. Γουπητής καταφιλούσε τα χέρια της θείας Φωτεινής και την απεκάλει πάντα «ΜΑΜΑ». Πήγε στο καφενείο, φίλησε τον Μπαρμπακώστα Καβάλα, τον Ηρακλή τον Ρόκκο και όλους τους θαμώνες που τον θυμούνταν. Την επόμενη χρονιά ήλθε με την γυναίκα του, η οποία γονάτισε ευλαβικά και φίλησε τα χέρια της Μάνας μου πλημμυρισμένη στα δάκρυα προσφωνώντας την κι αυτή «ΜΑΜΑ». Έκτοτε αλληλογραφούσαμε συχνά και τα γράμματα μας τα μετέφραζε ο Κώστας ο Πίπτας, Ιταλομαθής. Μετά από λίγα χρόνια λάβαμε το τελευταίο γράμμα με μια πένθιμη ταϊνία ενδεικτική θανατηφόρου μηνύματος. Από τις λίγες γνωστές λέξεις καταλάβαμε ότι αυτός ο σπουδαίος άνθρωπος είχε πεθάνει. Είχε έρθει στην Αθήνα να βρει τον μικρό του φίλο, αλλά δεν συναντηθήκαμε ποτέ, ίσως δεν θυμόταν ακριβώς το επίθετο μου. Ίσως έγραψε λάθος την διεύθυνσή μου... Η ιστορία αυτή έχει μικρές ομοιότητες με αρχαία Ελληνική Τραγωδία και δείχνει ότι υπάρχουν άνθρωποι όπου γης, που πιστεύουν στις πανανθρώπινες αξίες και στο υπέρτατο αγαθό της Ελευθερίας. Ήθελα αυτό το οδοιπορικό του Μηνά να το αφηγηθώ από χρόνια εν είδη μνημοσύνου και να το μοιραστώ μ' αυτούς που πιστεύουν στις ίδιες αξίες με εκείνον τον σπουδαίο Άνθρωπο.

ΑΘΗΝΑ 30-9-2012

«ΑΝΔΡΕΣ ΠΟΛΕΜΙΚΟΙ»

ΣΤΗ ΜΑΧΗ ΤΟΥ ΜΑΡΤΙΝΟΥ

Συνέχεια από τη σελ. 5

ολόκληρη σχεδόν την Ανατολική Ρούμελη».

Τα «τετελεσμένα» αυτά γεγονότα, ισχυροποίησαν τη θέση του Καποδίστρια στο διπλωματικό πεδίο, και του έδωσαν τη δυνατότητα ν' απαντήσει στη διακοίνωση του βρετανού αντιπρέσβη Ντάνκινς, με τα εξής λόγια: «...Αι επαρχίαι της Στερεάς Ελλάδος συνδέθησαν επισήμως εις τας ημέρας των δοκιμασιών και της δυστυχίας, ώστε ποτέ να μη χωρίσωσι τα συμφέροντά των από εκείνα της Πελοποννήσου και των νήσων...».

Οι Ευρωπαϊκές Μεγάλες Δυνάμεις, υποχρεώθηκαν ύστερα από τη νέα κατάσταση που είχε διαμορφωθεί, να υπογράψουν στις 27/9 Ιουλίου 1832 στην έδρα του Σουλτάνου, τη «συνθήκη της Κωνσταντινουπόλεως», το πιο βασικό διπλωματικό έγγραφο, που αναγνώριζε την Ελληνική ανεξαρτησία. Η Ελλάδα είναι πια ελεύθερο κράτος με σύνορα εκεί που ο Καποδίστριας τα είχε προβλέψει (γραμμή Παγασητικού-Αμβρακικού με ολόκληρη τη Στερεά, την Πελοπόννησο, την Εύβοια και τις Κυκλάδες).

Η ΧΙΛΙΑΡΧΙΑ ΤΟΥ ΒΑΣΟΥ ΜΑΥΡΟΒΟΥΝΙΩΤΗ

Με την άφιξη του Καποδίστρια, το 1828, έχουμε «τα πρώτα περὶ του στρατού μέτρα», που αποσκοπούσαν στην οργάνωση των άτακτων σωμάτων, σε οργανωμένες στρατιωτικές μονάδες. Επιδίωξη του Κυβερνήτη ήταν η δημιουργία εθνικού στρατού σύμφωνα με τα ευρωπαϊκά πρότυπα. Οι αλλαγές όμως στα στρατιωτικά πράγματα της χώρας δεν ήταν εύκολη υπόθεση. Οι διεργασίες απαιτούσαν λεπτούς χειρισμούς από την πλευρά της κυβέρνησης, για την αντιμετώπιση κυρίως των «άτακτων» οπλαρχηγών, που έβλεπαν ότι περιορίζεται σε μεγάλο βαθμό η εξουσία τους. Η προσπάθεια αυτή τελικά πέτυχε και σύμφωνα με το σχέδιο του «διοργανισμού των Χιλιάρχιων» δημιουργήθηκαν δέκα (10) χιλιαρχίες.

Ο Βάσος Μαυροβουνιώτης, διακεκριμένος οπλαρχηγός στην Ανατολική Στερεά, προτάθηκε από τον Στρατάρχη Δημήτριο Υψηλάντη, για ν' αναλάβει την αρχηγία της ΣΤ' Χιλιαρχίας. Στη Χιλιάρχια αυτή κατατάχθηκαν παλαιόμαχοι αγωνιστές, έμπιστοι του Βάσου, οι οποίοι προέρχονταν κυρίως από την Ανατολική Ρούμελη. Κατά τον σχολιαστή του Κασομούλη (Γιάννη Βλαχογιάννη) «...του Βάσου η Χιλιάρχια ονομάστηκε μοναχά Αρχηγία, με δυο πεντακοσιάρχους Τσουρά και Κλίμακα, και χωριστό το σώμα του Σκουρτανιώτη». Η δύναμη της Χιλιαρχίας υπολογίζεται σε 860 περίπου άνδρες, μαζί με τους επιτελικούς.

Στη μάχη του Μαρτίνου, δεν μπορούμε να πούμε με βεβαιότητα, πόση ήταν η δύναμη των Ελλήνων που πολέμησε. Από τις γραπτές μαρτυρίες που υπάρχουν μόνο υποθέσεις μπορούμε να κάνουμε. Ο Κασομούλης στα «Απομνημονεύματα» αναφέρει σχετικά: «η Χιλιάρχια του Βάσου, τοποθετημένη εις Μαρτίνο και Μαλεσίνα χωρία, εσυγκεντρώθη οχυρωθείσα εντός των οικιών του Μαρτίνου...». Το γεγονός, ότι η Χιλιάρχια είχε μοιραστεί στα δυο χωριά (προφανώς για να εξυπηρετηθεί) δείχνει, ότι η δύναμή της πρέπει να ήταν μεγάλη. Την υπόθεση αυτή ενισχύει και μια επιστολή του Μαυροβουνιώτη, προς τον Χιλιάρχη Διονύσιο Ευμορφόπουλο, που βρισκόταν εκείνο το χρονικό διάστημα στην περιοχή και είχε την έδρα του στην Αταλάντη.

Γράφει... ο Μαυροβουνιώτης, στις 14 Δεκεμβρίου 1828, από τη Μαλεσίνα «...Επειδή και σήμερα ήλθε και ο κ. Λιακόπουλος και δεν χωριόμαστε εντός εις Μαρτίνο μόνον για τούτο παρακαλείσθε αν αγαπάς να αδειάζης το Προσκυνά ή το Μάζι καθώς ομίλησες και του υπασπιστού μου και να έχω απόκρισίν σου». Ο Μήτρος Λιακόπουλος, οπλαρχηγός με καταγωγή από τη Μηλιά Ολύμπου, την περίοδο αυτή έφερε το βαθμό του εκατόνταρχου και πιθανόν είχε στη δύναμή του περί τους 150 άνδρες. Για συμμετοχή του Λιακόπουλου όμως, στη μάχη του Μαρτίνου, δεν υπάρχει σχετική αναφορά.

Σπουδαία ενημέρωση έχουμε και από τη «Γενική Εφημερίς της Ελλάδος» (φ. 14/16-2-1829). Στο συγκεκριμένο φύλλο υπάρχει η επίσημη αναφορά του Δημήτριου Υψηλάντη για τη μάχη του Μαρτίνου. Ο Στρατάρχης, μεταξύ άλλων, αναφέρει ονομαστικά τους αξιωματικούς της Χιλιαρχίας, που διακρίθηκαν στη μάχη. Γράφει σχετικά: «Ο αρχηγός Βάσος Μαυροβουνιώτης επαινεί την ανδρείαν και φρόνησιν των πεντακοσιάρχων Τριανταφύλλου Τσουρά, Ιωάννου Κλίμακα, και των εκατοντάρχων Μ. Γρίβα, Ιωάν. Κοντούλη, Στ. Μαυροδήμου, Δ. Κριεκούκη, Δ. Στάμου, Μ. Λάππα, Τ. Μαυρομαμάτου, Λάμπρου Οδυσσέως, Γ. Παγώνα' έκαμαν δε τα χρέη των εν γένει και όλοι οι λοιποί αξιωματικοί και στρατιώται».

Ο Καθηγητής κ. Στέφανος Παπαγεωργίου στο βιβλίο του «Η στρατιωτική πολιτική του Καποδίστρια», χρησιμοποιώντας αρχαικό υλικό, αναφέρει ότι η ΣΤ' Χιλιάρχια ήταν στελεχωμένη με τους ανωτέρω αξιωματικούς (δυο πεντακοσιάρχους και εννέα εκατόνταρχους). Δηλαδή, όσοι αναφέρονται και στην επίσημη αναφορά του Δημήτριου Υψηλάντη. Λαμβάνοντας υπόψη τα ανωτέρω οδηγούμαστε στο συμπέρασμα, ότι ο Μαυροβουνιώτης «έριξε» στη μάχη όλη τη δύναμη της Χιλιαρχίας, περίπου 860 άνδρες. Επίσης, στη μάχη, έλαβε μέρος και ο Γεώργιος Σκουρτανιώτης. Η παρουσία του μάλιστα έγειρε την πλάστιγγα της νίκης προς τους Έλληνες. Ο Γεώργιος Σκουρτανιώτης, ήταν επικεφαλής ανεξάρτητου τμήματος, με δύναμη 300 περίπου άνδρες¹.

Σύμφωνα λοιπόν με τα παραπάνω, οι «οργανωμένοι» αγωνιστές που έλαβαν μέρος στη μάχη του Μαρτίνου, πρέπει να ήταν 1.000 ως 1.300 άνδρες.

Σχετικά με τη δραστηριότητα των ντόπιων, δεν υπάρχουν γραπτές μαρτυρίες (τουλάχιστον μέχρι σήμερα), για να έχουμε μια ολοκληρωμένη εικόνα της δράσης τους. Τα μοναδικά έγγραφα που αναφέρουν συμμετοχή Μαρτιναίων, στη μάχη, είναι τα πιστοποιητικά τριών ντόπιων αγωνιστών, του Δήμου Αγγελή, του Δήμου Κούρου και του Λουκά Νικολάου ή Κούρου. Στο σημείο αυτό πρέπει να σημειωθεί ότι, το ζήτημα της συμμετοχής των Μαρτιναίων στον αγώνα της επανάστασης, και ειδικότερα στη συγκεκριμένη μάχη, χρειάζεται περισσότερη διερεύνηση. Κάθε ατεκμηρίωτη άποψη είναι παρακινδυνευμένη. Το μόνο που μπορούμε να πούμε, στηριζόμενοι στα γεγονότα και στις λίγες γραπτές αναφορές που υπάρχουν, είναι ότι οι Μαρτιναίοι, πρέπει να βοήθησαν στην εξυπηρέτηση των στρατιωτικών σωμάτων (κυρίως σε καταλύματα και τροφοδοσία). Όπως μας πληροφορεί ο Κασομούλης, τα ελληνικά τμήματα βρί-

Συνέχεια στη σελ. 8

Η ΑΓΡΙΑ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΤΩΝ ΚΟΡΙΤΣΙΩΝ ΤΟΥ ΔΗΜΑΡΧΟΥ ΤΟΠΟΛΙΑΣ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΛΗΣΤΕΣ ΣΤΟ ΧΑΝΙ ΤΟΥ ΚΑΤΙΚΟΥ

Συνέχεια από σελ. 2

μικρότερο κορίτσι με τον ίδιο τρόπο*10. Στο μεταξύ ξέσπασε καταιγίδα. Καταματωμένος ο Τσιμπουκλάρας μπήκε στο χάνι και σωριάστηκε σε μια γωνιά. Άλλοι έφεραν τα κατακρεουργημένα κορίτσια στην αυλή, τους σταύρωσαν τα χέρια και έβαλαν επάνω τους μια επιγραφή που έγραφε: «Αυτό παθαίνουν όποιοι σκλάβοι δεν δίνουν εξαγορά». Δεν είχαν τελειώσει το απαίσιο αυτό έργο, όταν φάνηκε από μακριά ένας καβαλάρης που ερχόταν με καλπασμό. Ήταν ο βοσκός που έφερε την εξαγορά και δύο γράμματα για το λήσταρχο. Το πρώτο προερχόταν από μια γυναίκα, γνωστή του αρχιλήσταρχου Νταβέλη, η οποία ζητούσε να μη «σημαδέψουν»*11 τα παιδιά και το δεύτερο απ' το δήμαρχο, ο οποίος παρακαλούσε για τη ζωή των παιδιών του και τους υποσχόταν ότι θα έκανε κάθε ενέργεια για το καλό τους, τώρα που η Κυβέρνηση μελετούσε το θέμα της αμνηστίας ή της ανενόχλητης φυγής τους προς το Τουρκικό έδαφος. Ήταν όμως αργά.

Η σφαγή των κοριτσιών συγκλόνησε ολόκληρη την Ελλάδα. Το απαίσιο αυτό κακούργημα διαδόθηκε παντού προκαλώντας την αγανάκτηση του πλήθους και της Κυβέρνησης. Η λύπη και η συντριβή ήταν γενική. Τα πτώματα των θυμάτων μεταφέρθηκαν στην Τοπόλια, όπου και ενταφιάστηκαν. Για πολλά χρόνια άκουγε κανένας τραγούδια-μοιρολόγια γραμμένα από γυναίκες του λαού, μέσα από τα οποία θρηνούσαν τα αδικωμένα κορίτσια του δημάρχου.

Οι εξαγριωμένοι χωριανοί επέδραμαν στο Χάνι του Κατίκου, αλλά δεν βρήκαν κανένα. Οι ληστές μοιράστηκαν τα λύτρα και εξαφανίστηκαν. Άλλοι πέρασαν στο Τουρκικό έδαφος και άλλοι ενώθηκαν με άλλες συμμορίες. Ο απαίσιος σφαγίας, ο Τσιμπουκλάρας, παρέμεινε στη συμμορία του Καλαμπαλίκη. Αργότερα η συμμορία του Καλαμπαλίκη εμφανίστηκε στην Αττική και στρατοπέδευσε στο Μαραθώνα. Η Κυβέρνηση, μαθαίνοντας την άφιξη της εκεί, έστειλε αμέσως ισχυρό στρατιωτικό σώμα. Ταυτόχρονα, ο ναύαρχος του Γαλλικού στόλου διέταξε το λόχο που βρισκόταν λόγω ανάρρωσης στην Ιερά Μονή Πεντέλης, να προσφέρει οποιαδήποτε βοήθεια. Η σύγκρουση δεν άργησε να γίνει. Οι πυροβολισμοί αντηχούσαν μέσα από τα πυκνά δάση του Πεντελικού. Ο Τσιμπουκλάρας παραδόθηκε, ενώ τρεις από τους ληστές έπεσαν νεκροί. Για πρώτη φορά στην ιστορία της συμμορίας δόθηκε το σύνθημα φυγής από τον Καλαμπαλίκη. Το απόσπασμα, βλέποντας ότι οι ληστές υποχωρούσαν, άρχισε την καταδίωξη. Σκοτώθηκαν εννέα ληστές και συνελήφθησαν άλλοι πέντε. Ο Καλαμπαλίκης μαζί με είκοσι δύο συντρόφους του διέφυγε στα δάση της Πεντέλης.

Ο Τσιμπουκλάρας στον ανακριτή που οδηγήθηκε, περιέγραψε με κυνισμό και απάθεια τη σφαγή των κοριτσιών. Καταδικάστηκε σε θάνατο «δια καρατομήσεως» και οδηγήθηκε στη λαιμητόμο. Εκεί, ύστερα από απαίτηση του πλήθους που παρακολουθούσε την εκτέλεση, ορίστηκε να εκτελεστεί τελευταίος για να υποστεί το μαρτύριο της παρακολούθησης της εκτέλεσης των συντρόφων του. Όταν ήρθε η ώρα και πλησίασε τη λαιμητόμο, σωριάστηκε καταγής νεκρός. Παρά τη διαπίστωση του θανάτου του από το γιατρό, το πλήθος επέμενε και καταρομήθηκε έστω και νεκρός.

Αυτά που αναφέρθηκαν πιο πάνω, αναφορικά με τη δολοφονία των δύο άτυχων κοριτσιών, αποτελούν γενικώς την αποδεκτή εκδοχή του συγγενούς εγκλήματος. Υπάρχει όμως και η ακόλουθη παραλλαγή.

Σε κατάθεση του, την οποία έδωσε την 13η Φεβρουαρίου 1856*12 στη Λιβαδειά, ενώπιον του Επάρχου Λιβαδειάς Αθανασίου Παναγιωτίδη και του Δημάρχου Δημητρίου Ι.Νάκου, ο ληστής Οδυσσεάς Μαυροδήμος, ο οποίος καταγόταν από την Αγόριανη Φωκίδος, δίνει μια άλλη διάσταση σχετικά με τη δολοφονία των κοριτσιών του Δημάρχου Τοπόλιας*13. Καθέτει πως συνάντησε την 1η Ιανουαρίου (1856), ημέρα του Αγίου Βασιλείου πέριξ του χωριού Γλούνιστα της Λοκρίδας τους ληστές, συνολικά

είκοσι εννέα, που προέρχονταν από την Τοπόλια. Πρώτος επικεφαλής ήταν ο αρχιληστής Πανουργιάς Μακρύς από το Καστέλι και δεύτερος στην ιεραρχία ο αρχιληστής Μήτρος Φονιάς. Ο πρώτος είχε υπό τον έλεγχό του είκοσι ληστές, ενώ ο δεύτερος εννέα, μεταξύ των οποίων ήταν και ο Γιάννης Τσιμπουκλάρας από το Στεβενίκο.

«Από τὸ χωριὸν Γλούνιστα ἐξεκινήσαμεν ὄλοι μαζί καὶ ἐπείγαμε εἰς τὰ πέριξ τοῦ χωριου Σκριπτοῦ. Ἀπὸ ἐκεῖ ὁ ἀρχιληστής Φονιάς μετὴ συμμορία του ἀνεχώρησε ἀπὸ ἐμᾶς καὶ ἐπῆγε ὅπου εἶχε κρυμμένα διὰ συντρόφων του τὰ κορίτσια τοῦ Δημάρχου ἀπὸ τὸ χωριὸν Τοπόλια καὶ τὰ ἐφόνευσεν εἰςτὸ Χάνι τοῦ Κατίκου, πὺ ἐφύλαττον τὰ κορίτσια καὶ ἀπὸ ποῖον δὲν γνωρίζω, διότι μόλις δύο-τρεῖς ἡμέρες εἶχον ἀνταμωθεῖ μετὴν συμμορίαν αὐτήν».

Τὴν αἰτία τοῦ φόνου των κοριτσιῶν τὴν ἐπιρρίπτει στον Φονιά, γιατί ὅταν οἱ ληστές πῆγαν καὶ πῆραν τὰ κορίτσια αἰχμαλώτους, εἶχε φονευθεῖ στη συμπλοκὴ ἓνας πρώτος ξάδερφος του, καὶ για τὸ λόγο αὐτὸ ἤθελε νὰ εξαγοράσει τὸ αἷμα με τὸν θάνατο των κοριτσιῶν, καὶ ἀφοῦ δὲν τοῦ ἔδιναν ὡς λύτρα τις δέκα χιλιάδες δραχμὲς που ζητούσε, φιλόνικησε με τὸν Πανουργιά, ὁ ὁποῖος δὲν ἤθελε νὰ φονευθοῦν τὰ κορίτσια, ἀλλὰ νὰ αφεθοῦν ἐλεύθερα καὶ νὰ πάρουν τις χίλιες δραχμὲς που προσέφεραν οἱ συγγενεῖς τους. Μετὰ τὴ διαφωνία αὐτή, ἡ συμμορία τοῦ Μήτρος Φονιά χωρίστηκε ἀπὸ τὴν συμμορία τοῦ Πανουργιά καὶ πῆγε στο Χάνι τοῦ Κατίκου, ὅπου επακολούθησε τὸ ἀποτρόπαιο ἐγκλημα. Ὁ μάρτυρας δὲν καταθέτει σχετικά με τὸ πρόσωπο τοῦ φυσικοῦ δράστη, ἰσχυριζόμενος ὅτι δὲν τὸ γνώριζε, καθὼς ἦταν νέος στη συμμορία, ἔχοντας συναντηθεῖ με τους ληστές μόλις προ διημέρου ἢ τριημέρου. Ἡ συμμετοχὴ πάντως τοῦ Γιάννη Τσιμπουκλάρα στη συμμορία τοῦ Μήτρος Φονιά, ἐνισχύει τὸ ἐρεῖσμα για νὰ βγεῖ τὸ συμπέρασμα ὅτι ὁ Τσιμπουκλάρας ἦταν τελικὰ ὁ φυσικὸς δράστης τοῦ εἰδεχθοῦς αὐτοῦ εγκλήματος.

*09 *Ἡ Ληστεία στην Ελλάδα κατά τον 19ο αἰώνα-Περὶ Λύχνων Ἀφάς», Ἰωάννης Κολιόπουλος, Ἐπίκεντρο, Θεσσαλονίκης, 2005 καὶ Ἀρχεῖα τοῦ Μοιράρχου Πέτρου Βακάλογλου (Γ.Α.Κ ἀριθ. 210, κατάθεση τῆς 13ης Φεβρουαρίου 1856)*

*10 *Σύμφωνα με κάποια ἄλλη ἐκδοχὴ τὸ ἓνα στραγγαλίστηκε ἀφοῦ πρώτα λιθοβολήθηκε καὶ τὸ ἄλλο κατακρεουργήθηκε. Ὡς δράστης καὶ ἐδῶ ἀναφέρεται ὁ Τσιμπουκλάρας*

*11 *Τους ζητούσε δηλαδὴ νὰ μὴν κόψουν τ' αὐτιά ἢ τὴ μύτη των παιδιῶν, ὅπως συνήθιζαν νὰ κάνουν τους αἰχμαλώτους οἱ ληστές.*

*12 *Ὁ ληστής Οδυσσεάς Μαυροδήμος φοβούμενος ὅτι τὸ τέλος των ληστῶν πλησίαζε, ἄρχισε νὰ ἔχει επαφὲς με τὸ καταδιωκτικὸ ἀπόσπασμα που εἶχε ἔδρα τὴ Λιβαδειά καὶ συναντοῦσε συχνὰ στη Λιβαδειά τους ἀρμόδιους για τὴν καταδίωξη των ληστῶν, ὅταν πῆγαινε ἐκεῖ νὰ ἀγοράσει τροφίμα καὶ πολεμοφόδια. Ἡ Κυβέρνηση τοῦ υποσχέθηκε μεγάλες ἀμοιβές καὶ φυσικὰ νὰ τοῦ δώσει ἀμνηστία, ἀν ἔφερε κομμένο τὸ κεφάλι τοῦ ἀρχιληστή Πανουργιά. Ὁ Μαυροδήμος πέτυχε τὸ σκοπὸ τοῦ τὸ βράδυ τῆς 13ης Φεβρουαρίου 1856, ὅταν ὁ λήσταρχος κοιμόταν βαθεῖα μετὰ ἀπὸ οἰνοποσία καὶ φαγοπότι τεσσάρων ἀρνιῶν. Με τὸ γιαταγάνι τοῦ ἔκοψε τὸ κεφάλι τοῦ Πανουργιά καὶ ἔφυγε γρήγορα για τὴ Λιβαδειά. Ὅταν ἐφθασε στη Λιβαδειά, κρατώντας τὸ κομμένο κεφάλι τοῦ ἀρχιληστή, ἡ πόλη πανηγύρισε. {«Σαράντα Παληκάρια ἀπὸ τὴ Λιβαδειά», Ἀριστείδη Κ.Ρούσσαρη, Λιβαδειά, 2002} Στὰ πλαίσια τῆς πράξης αὐτῆς, ὁ Μαυροδήμος ἔδωσε τὴ σχετικὴ κατάθεση, που μνημονεύεται στο κείμενο.*

*13 *Ἡ Ληστεία στην Ελλάδα κατά τον 19ο αἰώνα-Περὶ Λύχνων Ἀφάς», Ἰωάννης Κολιόπουλος, Ἐπίκεντρο, Θεσσαλονίκης, 2005, καὶ Ἀρχεῖα Πέτρου Βακάλογλου, ἀριθμ. ἐγγράφου 210, Ἀρχεῖα Γ.Α.Κ.*

Κάθε φωτογραφία... χίλιες αναμνήσεις

Περίπου 1950

Από αριστερά: Παύλος Αλεξίου, Σεραφεΐμ Γιαούζος, Αθανάσιος Νυδριώτης. Το φορτηγό είναι ιδιοκτησίας Γιαούζου.

17/04/1960

Από αριστερά ὄρθιοι: Παύλος Αλεξίου, Γεώργιος Τράκος, Δημήτριος Πύλιας, οἱ μικροὶ Σωτήριος Τράκος, Θεόδωρος Πύλιας καὶ Ντίνα Αλεξίου, Γεώργιος Τσαμάτης, Μαρία Τσαμάτη, Ἀγγελικὴ Πύλια, Παναγιώτης Τράκος, Σπύρος Πύλιας, Ἀργυρῶ Τράκου.

Από αριστερά καθιστοί: Οἱ μικροὶ Ἀλέκος Αλεξίου καὶ Αθανάσιος Τράκος, Ελένη Αλεξίου, Δημήτρα Πύλια, ἡ μικρὴ Ἀργυρῶ Πύλια, Ελένη Τράκου, Κωνσταντῖνος Τράκος

Κωνσταντῖνα Αλεξίου (Θιακανιάτσια)

ΜΙΑ ΒΟΛΤΑ ΣΤΟ ΠΑΛΙΟ ΧΩΡΙΟ ΤΟΥ ΜΑΡΤΙΝΟΥ

Μαρτίνο, Ιούνιος 2012. Απλωμα τραχανά και φύλλου (χυλοπίτες)

Το Μαρτίνο που γεννηθήκαμε, το Μαρτίνο που μετά την εβδομαδιαία δουλειά μας, μας χαρίζει ψυχική γαλήνη και ηρεμία, το Μαρτίνο με τις καλές και τις κακές στιγμές του, που όταν μας ρωτάνε να το περιγράψουμε λέμε «το κέντρο της γης». Καμιά φορά θυμώνουμε που είμαστε ξένοι στο σπίτι μας, στην περιουσία μας. Συνεχίζουμε όμως να το αγαπάμε. Είναι το σπίτι μας.

Περπατώντας στο παλαιό χωριό με διαδρομή από την πλατεία δεξιά τα σπίτια Παπαγικά - Βασίλη Μπάτσιου - Παναγιώτου - Θωμά Μπάτσιου - Κούλας Νουνού ευθεία και αριστερά Κουραίοι, δεξιά προς Δη-

μακαίους και Καραμεραίους φτάνεις στο τελευταίο περιφερειακό δρόμο όπου αγναντεύεις το ρέμα και το πολύ ωραίο τοπίο της Βουμελιταίας (παλαιοχώρι). Συνεχίζεις προς Μαστραίους ευθεία Μπωκαίοι μπροστά από το διώροφο πέτρινο σπίτι του Μιχάλη Καβάλα κάνεις δεξιά προς το φούρνο του Λίτσου και μπροστά σου και αριστερά το ανακαινισμένο πέτρινο σπίτι του Χρήστου Πουλάκη, ακολουθείς την διαδρομή προς τον Σκούρα και μπροστά σου το επιβλητικό παλαιό Δημοτικό σχολείο.

Ανεβαίνεις την ανηφόρα μπροστά από τα σπίτια των Φλυδαίων προς Λιούμθ με τη Τζούμα να απασχολεί το μάτι

σου φτάνεις στην μεγάλη πλατεία Βάσσου Μαυροβουνιώτη κατηφορίζεις μπροστά από τη ψηφιδωτή Αναπαράσταση του αδριάντα του Αρχηγού της Μάχης του Μαρτίνου Βάσσου Μαυροβουνιώτη προς τους Δαραμαραίους, αριστερά σου η παλαιά δεξαμενή και μπροστά σου ο ανεμόμυλος το καμάρι του Μαρτίνου, τόπος περιπάτου και αναψυχής.

Σε όλη την διαδρομή πολλά παλαιά πέτρινα σπίτια ανακαινισμένα - φανταστικά.

Δεν μπορείς να μην ερωτευτείς αυτό το χωριό. Όλες οι βόλτες όποια διαδρομή και να πάρεις παραμένουν συναρπαστικές περιπλανήσεις σε ένα χωριό που «ζει» και αναπνέει χιλιάδες χρόνια.

Ένα χωριό που επιμένει στο δικό του ρυθμό, στην δικιά του κουλτούρα, στο εντελώς διαφορετικό δικό του πολύπλευρο και Δωρικό χαρακτήρα. Το Μαρτίνο της ακμής και της παρακμής, το Μαρτίνο που ζει με τις αναμνήσεις του παρελθόντος που σε κρατάει κοντά του από κάτι απροσδιόριστο από κάτι δυνατό.

Ρε δεν μπαίνει σε «καλοούπια» ο Μαρτιναίος!

Αριστείδης Κ. Κούρος
Θωμάς Γ. Καραμέρης

ΤΕΛΟΣ Η ΤΑΛΑΙΠΩΡΙΑ Η Α.Τ.Ε. ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΕ Α.Τ.Μ. ΣΤΟ ΜΑΡΤΙΝΟ

Το μηχάνημα ανάληψης στην είσοδο του Δημοτικού Καταστήματος

ΑΤΕbank

Από τον Απρίλιο του 2011 με επιστολή της η Δημοτική κοινότητα Μαρτίνου προς τις τράπεζες είχε ενημερώσει για το απαράδεκτο να ταλαιπωρούνται οι Μαρτιναίοι από τη μη λειτουργία Α.Τ.Μ. στο Μαρτίνο.

Μετά από ένα χρόνο ασφυκτικών πιέσεων προς τις τράπεζες για εγκατάσταση Α.Τ.Μ, η μόνη τράπεζα που ανταποκρίθηκε ήταν η Α.Τ.Ε. και σήμερα στην είσοδο του Δημοτικού Καταστήματος λειτουργεί Α.Τ.Μ. για λογαριασμό των δημοτών και επισκεπτών του Μαρτίνου.

Ευχαριστούμε την Αγροτική Τράπεζα της Ελλάδος.

Αριστείδης Κ. Κούρος

«ΑΝΔΡΕΣ ΠΟΛΕΜΙΚΟΙ» ΣΤΗ ΜΑΧΗ ΤΟΥ ΜΑΡΤΙΝΟΥ

Συνέχεια από τη σελ. 6

σκονταν στην περιοχή για πάνω από ένα μήνα. «Οι Χιλιαρχίες έλαβαν διαταγή να τοποθετηθούν η μεν Δ' (του Δυοβουνιώτη) προς την Βουδουνίτζαν (Λοκρίδα) και Θερμοπούλας, η δε (Η') του Ευμορφόπουλου εις την Λοκρίδα, (και αυτή) να δίδη βοήθειαν (εις την πρώτην), και (εις) Αταλάντην, η δε (ΣΤ') του Βάσου εις την (αυτήν) επαρχίαν Αταλάντης προς το (χωριόν) Μαρτίνου και ο Στρατάρχης με την Φρουράν εις Αράχωβαν και Ζεμενόν. Η δε Β' Χιλιαρχία εις Λιβαδιάν και εις Πέτραν, (πάσαι) προμηθευόμεναι (τας τροφάς των) από τας (αντιστοίχους) επαρχίας».

Ο καθένας μπορεί να φανταστεί τις ανάγκες που προκύπτουν σε ένα στράτευμα κατά την παραμονή του σε μια εμπόλεμη περιοχή. Επίσης, μπορεί να φανταστεί, και τις θυσίες των ντόπιων, για την εξυπηρέτηση και συντήρηση του στρατεύματος.

Ο Κασομούλης αναφέρει και ένα άλλο γεγονός που συνέβη εκείνη την περίοδο στο Μαρτίνο που δείχνει το κλίμα της εποχής. «Φθάσαντες εις Μέγαρον ειδοποιήθημεν ευθύς ότι εις την περίστασιν καθ' ην ημείς διοργανιζόμεσθον, περί τα τέλη Φεβρουαρίου (1828), οι αξιωματικοί Κριεκούκης και Ξεπούλιας με 600 εκ του στρατοπέδου Ελευσίνος, μεταβάντες εις Μαρτίνο Λοκρίδος άρπαξαν έως 600 γελάδια και 2 χιλδ. πρόβατα, τα οποία επώλησαν, και εμοίρασαν ανά 300 γρ. (γρόσια) ο κάθε στρατιώτης. Οι Μαρτιναίοι, παρακολουθώντας τους, είχαν φθάσει με αναφοράς των προς τον Στρατάρχη, όστις τους διέυθυνεν εις το πολιτικόν δικαστήριον, πλην τίποτε δεν έγινεν».

Η προσφορά των Ελλήνων στην επανάσταση ήταν ποικίλη. Ο Γιώργης Λουκάς-Φανόπουλος γράφει σχετικά: «...για να σταθεί ένας τέτοιος αγώνας,

χρειάστηκαν τροφές, ρούχα, τσαρούχια, μπαρούτη και βόλια... ο λαός, αυτός ο Μεγάλος Προμηθέας, έδωσε ό,τι είχε ανάγκη τότε η πατρίδα».

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1) Ο Ευμορφόπουλος παρά την ειδοποίηση που του έστειλε ο Βάσος για βοήθεια, από δελία προτίμησε να οχυρωθεί στο Γαϊδουρονήσι και να μη λάβει μέρος στην άμυνα του Μαρτίνου. Δεν επέτρεψε μάλιστα ούτε και στον Σκουρτανιώτη, που βρισκόταν κάτω από τις διαταγές του, να πάει να τους ενισχύσει, επειδή φοβόταν να εγκαταλείψει τις επικαιρες θέσεις που κατείχε. Ο Σκουρτανιώτης, όμως, απείθησε στις διαταγές του Ευμορφόπουλου και έσπευσε να βοηθήσει το Βάσο. Ο Ευμορφόπουλος, σατυριζόμενος για τη θέση την οποία κατέλαβε, χωρίς να συμπράξει στη μάχη, έκαναν γι' αυτόν και σίχο:

Εύγε σου, κυρ-Διονύση,
πήρες το Γαϊδουρονήσι.

ΒΟΗΘΗΜΑΤΑ

- 1) Γεωργίου Δ. Τσεβά, Ιστορία της Θήβας και της Βοιωτίας, ΠΚΔΘ 2006
- 2) Γεωργίου Κ. Μίχα, Το Μαρτίνο και τα προερχόμενα απ' αυτό Λάρυμνα - Λούτσι - Πύργος, Λούτσι 1978
- 3) Γιώργης Β. Λουκά-Φανόπουλου, Θήβα και Λειβαδιά-Χωραίται και Χωρικοί στο '21 τ. Α' & Β', Αθήνα 1976
- 4) Κων/νος Χρ. Χρήστου, Αγωνιστές του '21 Περιοχής τέρως Δήμου Πλαταίων, 1984
- 5) Μάνθου Κ. Χριστοφόρου, Η Οπουντία Λοκρίδα και η Αταλάντη τ.Α', Αθήνα 1999
- 6) Νικ. Κασομούλη, Απομνημονεύματα της Επανάστασης των Ελλήνων 1821-1833, τ.Γ'
- 7) Στέφανος Π. Παπαγεωργίου, Η Στρατιωτική Πολιτική του Καποδίστρια, Εστία 1986
- 8) Τάκης Λάππας, Λειβαδιά και Λειβαδίτες στο '21
- 9) Τριαντάφυλλου Δ. Παπαναγιώτου, Λοκρικό Εικοσιένα-Η Μάχη του Μαρτίνου και η Σημασία της, Δήμος Οπουντίων 2000
- 10) Τριαντάφυλλου Δ. Παπαναγιώτου, Η Φθιώτης στο '21, Νομαρχία Φθιώτιδος 1971

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΠΟΛΕΜΙΣΤΩΝ ΤΗΣ ΜΑΧΗΣ ΤΟΥ ΜΑΡΤΙΝΟΥ

ΒΑΣΟΣ ΜΑΥΡΟΒΟΥΝΙΩΤΗΣ, ΜΠΕΛΟΠΛΑΙΤΣ ΜΑΥΡΟΒΟΥΝΙΟΥ, ΧΙΛΙΑΡΧΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΛΙΜΑΚΑΣ, ΝΤΡΕΜΙΤΣΑ ΣΑΛΩΝΩΝ, ΠΕΝΤΑΚΟΣΙΑΡΧΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ ΤΖΟΥΡΑΣ, ΛΗΜΝΟΣ, ΠΕΝΤΑΚΟΣΙΑΡΧΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ Η' ΓΑΤΣΗΣ ΣΚΟΥΡΤΑΝΙΩΤΗΣ, ΣΚΟΥΡΤΑ ΘΗΒΩΝ, ΠΕΝΤΑΚΟΣΙΑΡΧΟΣ ΜΙΧΑΛΗΣ ΓΡΙΒΑΣ, ΘΗΒΑ, ΕΚΑΤΟΝΤΑΡΧΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΝΤΟΥΛΗΣ, ΔΕΡΒΕΝΟΧΩΡΙΑ, ΕΚΑΤΟΝΤΑΡΧΟΣ ΣΤΑΜΟΣ ΜΑΥΡΟΔΗΜΟΣ, ΘΗΒΑ, ΕΚΑΤΟΝΤΑΡΧΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΡΕΚΟΥΚΗΣ, ΘΗΒΑ, ΕΚΑΤΟΝΤΑΡΧΟΣ ΜΗΤΡΟΣ ΣΤΑΜΟΥ, ΘΗΒΑ, ΕΚΑΤΟΝΤΑΡΧΟΣ ΜΗΤΡΟΣ ΛΑΠΠΑΣ, ΛΕΙΒΑΔΙΑ, ΕΚΑΤΟΝΤΑΡΧΟΣ ΤΑΣΗΣ ΜΑΥΡΟΜΜΑΤΕΟΥ Η' ΜΠΟΚΟΣ, ΜΑΥΡΟΜΜΑΤΙ, ΕΚΑΤΟΝΤΑΡΧΟΣ ΛΑΜΠΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΩΣ, ΛΕΙΒΑΔΙΑ, ΕΚΑΤΟΝΤΑΡΧΟΣ ΓΙΩΡΓΑΚΗΣ ΠΑΓΩΝΑΣ, ΤΟΠΟΛΙΑ (ΚΑΣΤΡΟ), ΕΚΑΤΟΝΤΑΡΧΟΣ ΔΗΜΟΣ ΑΓΓΕΛΗ ΜΑΡΤΙΝΟ, ΜΠΟΥΛΟΥΞΗΣ ΔΗΜΟΣ ΚΟΥΡΟΣ, ΜΑΡΤΙΝΟ, ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ ΛΟΥΚΑΣ ΝΙΚΟΛΑΟΥ Η' ΚΟΥΡΟΣ, ΜΑΡΤΙΝΟ, ΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑΡΧΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΑΤΡΑΚΑΚΗΣ, ΛΕΙΒΑΔΙΑ, ΜΠΟΥΛΟΥΞΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΗΣ ΠΑΣΠΑΛΗΣ, ΛΕΙΒΑΔΙΑ, ΑΞ/ΚΟΣ 6ης ΤΑΞΗΣ ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΖΗΤΟΥΝΙΑΤΗΣ, ΛΕΙΒΑΔΙΑ, ΥΠΑΞ. Β' ΤΑΞΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΛΕΙΒΑΔΙΤΗΣ, ΛΕΙΒΑΔΙΑ, ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ, ΔΙΣΤΟΜΟ, ΥΠΑΞ. Β' ΤΑΞΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΝΔΡΙΑΝΟΥ, ΑΓΙΟΙ ΘΕΟΔΩΡΟΙ ΘΗΒΩΝ, ΥΠΑΞ. Β' ΤΑΞΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΑΝΔΡΙΑΝΟΣ του Γ., ΑΓΙΟΙ ΘΕΟΔΩΡΟΙ ΘΗΒΩΝ, ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΚΑΤΖΟΥΝΗΣ, ΑΓΙΟΙ ΘΕΟΔΩΡΟΙ ΘΗΒΩΝ, ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ ΛΟΥΚΑΣ ΜΠΟΥΝΤΟΥΡΗΣ, ΒΑΓΙΑ, ΜΠΟΥΛΟΥΞΗΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ Η' ΠΑΛΛΗΣ, ΒΑΓΙΑ, ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ ΜΗΤΡΟΣ ΒΡΕΤΟΣ, ΒΑΓΙΑ, ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΙΑΝΝΙΤΖΟΥ, ΒΑΓΙΑ, ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΛΙΣΑΤΗΣ, ΒΑΓΙΑ, ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΙΚΡΟΣ Η' ΤΣΑΡΑΜΠΑΡΗΣ, ΒΑΓΙΑ, ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ ΚΩΤΣΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ, ΒΑΓΙΑ, ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΚΟΥΤΕΡΗΣ, ΒΑΓΙΑ, ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ ΧΑΤΖΗΣ, ΒΑΓΙΑ, ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΑΣΚΑΝΤΑΜΗΣ, ΒΑΓΙΑ, ΜΠΟΥΛΟΥΞΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΕΔΟΥΜΗΣ, ΒΙΛΛΙΑ, ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ ΣΤΑΘΗΣ ΓΚΙΚΑΣ, ΘΗΒΑ, ΜΠΟΥΛΟΥΞΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΥΣΤΙΑΝΟΣ, ΘΗΒΑ, ΜΠΟΥΛΟΥΞΗΣ ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΝΙΚΑΣ, ΠΛΑΤΑΙΕΣ, ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ ΘΕΟΔΩΡΗΣ ΠΑΝΟΣ, ΘΗΒΑ, ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΙΑΓΚΛΗΣ, ΘΗΒΑ, ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ ΠΑΝΟΥΣΗΣ ΒΥΛΛΙΩΤΗΣ, ΠΛΑΤΑΙΕΣ, ΥΠΑΞ. Β' ΤΑΞΗΣ ΜΕΛΕΤΗΣ ΓΡΗΓΟΡΗΣ, ΠΛΑΤΑΙΕΣ, ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ ΛΑΜΠΡΟΣ ΖΑΧΑΡΙΑΣ, ΠΛΑΤΑΙΕΣ, ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ ΚΟΛΙΟΣ ΝΙΚΑΣ, ΠΛΑΤΑΙΕΣ, ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ ΚΩΤΣΟΣ ΑΝΥΦΑΝΤΗΣ, ΚΡΙΜΠΑΤΣΙ (ΚΑΛΟ ΧΩΡΙΟ), ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΑΤΕΡΙΝΗΣ, ΛΙΑΤΑΝΗ (ΑΓΙΟΣ ΘΩΜΑΣ), ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ ΣΠΥΡΟΣ ΚΟΤΖΑΝΗΣ, ΛΙΑΤΑΝΗ (ΑΓΙΟΣ ΘΩΜΑΣ), ΠΕΝΤΑΡΧΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΧΡΥΣΟΧΟΟΥ, ΛΙΑΤΑΝΗ (ΑΓΙΟΣ ΘΩΜΑΣ), ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΙΩΑΝΝΟΥ, ΛΙΑΤΑΝΗ (ΑΓΙΟΣ ΘΩΜΑΣ), ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΗΜΗΤΡΑΚΗΣ, ΜΑΥΡΟΜΜΑΤΙ, ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΤΣΙΜΙΧΑΣ, ΜΑΥΡΟΜΜΑΤΙ, ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ ΚΟΛΙΟΣ ΣΤΑΜΟΥ, ΜΟΥΣΤΑΦΑΔΕΣ (ΚΑΛΛΙΘΕΑ), ΕΙΚΟΣΙΠΕΝΤΑΡΧΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΣΚΑΛΑΦΟΥΡΗΣ, ΣΚΟΥΡΤΑ ΘΗΒΩΝ, ΥΠΑΞ. Β' ΤΑΞΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΔΕΔΑΚΗΣ, ΣΧΗΜΑΤΑΡΙ, ΜΑΓΓΑΤΖΗΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ, ΣΧΗΜΑΤΑΡΙ, ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ ΔΗΜΟΣ ΠΑΥΛΟΥ ΣΧΗΜΑΤΑΡΙ, ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΓΓΕΛΟΥ, ΚΟΚΚΙΝΟ ΘΗΒΩΝ, ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΣΑΒΡΙΑΣ Η' ΣΑΡΓΟΣ, ΚΟΚΚΙΝΟ ΘΗΒΩΝ, ΕΙΚΟΣΙΠΕΝΤΑΡΧΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ, ΑΚΡΑΙΦΝΙΟ, ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΟΛΙΤΗΣ, ΑΚΡΑΙΦΝΙΟ, ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΣΙΠΟΥΛΙΑΣ, ΒΑΘΥ ΑΥΛΙΔΟΣ, ΕΚΑΤΟΝΤΑΡΧΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΖΑΚΩΝΑΣ, ΔΡΑΜΕΣΙ (ΑΥΛΙΔΑ), ΥΠΑΞ. Α' ΤΑΞΗΣ ΖΑΧΑΡΙΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ, ΚΡΑΒΑΣΑΡΑΣ (ΒΑΣΙΛΙΚΑ), ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ